

۴۶

سوسیالیسم امروز

ویژه اول مه، روز جهانی کارگر

۲۸ آوریل ۲۰۱۸ - ۸ اردیبهشت ۱۳۹۷

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرودیه: سلام زیجی

یاتییه روز جهانی کارگر حزب سوسیالیست انقلابی ایران (۲۰۱۸-۱۳۹۷)

زنده باد اول مه سوسیالیستی و ضد کاپیتالیستی!

صفحه ۷

زنده باد اول مه، روز جهانی طبقه کارگر! زنده باد سوسیالیسم!

سلام زیجی

پیشا پیش فرا رسیدن روز جهانی کارگر را به همه کارگران و انسانهای آزادیخواه و برابری طلب تبریک می گویم.

در سال جدید و اول مه دیگری در حالی به استقبال روز جهانی کارگر میرویم که متأسفانه سرنوشت دنیا همچنان در دست آدمکشان و گانگسترها و عاملین مستقیم کشتار دسته جمعی در سوریه، یمن، ایران، اسرائیل، فلسطین، عراق، لیبی، افغانستان، ترکیه و غیره در سایه دو قطب جهانی سرمایه داری امریکا و روسیه، رقم میخورد. یعنی تا امروز سرنوشت جامعه انسانی از جانب یک مشت انسان جانی و شیاد، دولتهای سرمایه داری مجرم دمکراسی طلب و ناسیونالیست امریکائی و روسیه ای و بریتانیائی، و یک تعداد "رهبر"، جانی و آدمکش و تروریست و مستبد از نوع خامنه ای، اسد، نتانیاوو، اردوغان، عبادی، محمد بن سلمان و امثال روحانی ها و ابوبکر البغدادیها و دیگر حامیان ریز و درشت تروریست آنها "اداره" گردید است.

در فاصله اول مه سال گذشته تا امروز علیرغم همه مبارزات و تلاشهای صورت گرفته برای دست یافتن به آزادی و امنیت و بهبودی شهروندان، اما همچنان سال بردگی مزدی، سال سرکوب حقوق اولیه کارگری و شهروندی، و سال بسیار دشواری برای کارگران و پرچم آزادی و برابری و سوسیالیسم در بخش اعظم جهان امروز بود.

← صفحه ۲

بیانیه تشکل های مستقل کارگری پیرامون اوضاع حاکم بر کشور و فرا رسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر

صفحه ۴

بیانیه روز کارگر جمعی از کارگران گروه

صفحه ۱۹

ملی صنعتی فولاد اهواز

صفحه ۱۶

پیام واقعی روز جهانی کارگر،

نه اصلاح طلبانه، طبقاتی و سرنگونی طلبانه است!

اول ماه مه و نقش زنان کارگر در این روز!

صفحه ۵

زنده باد اول مه سوسیالیستی!

کارگران، مضحکه "هفته کارگر" جمهوری اسلامی

صفحه ۶

را تحریم میکنند!

روز جهانی کارگر روز اعتراض به استثمار و جنایت علیه کودکان نیز است!

صفحه ۱۸

پاسخ ارعاب و تهدیدات فعالین کارگری را...

صفحه ۱۰

قوانین کار و رفاه اجتماعی

انقلاب پرولتاری و حکومت کارگری و ترازنامه عملی سرمایه داری

کارگران جهان متحد شوید!

صفوف و ذهن و مبارزه خودمان بیرونش کنیم تا بتوانیم آگاهانه، طبقاتی و مستقلا به ایجاد سنگرهای واقعی مبارزه و پیروزی بر بورژوازی و حاکمیت سیاه اسلامی بپردازیم!

اعتصابات و اعتراضات پی در پی کارگری در مراکز و

شهرهای مختلف از جمله برای افزایش دستمزدها و گرفتن دستمزدهای معوقه، در صورتی که به هم پیوسته تر و حول مطالبات واحد و سراسری متحدانه به میدان بیاید و اعتراضات پراکنده کنونی به اعتراض و اعتصاب سراسری و بزرگ در چند شهر و مراکز بزرگ کارگری تبدیل کنیم، دامنه تنفر از این نظام ضد کارگری و علیه وضع موجود می تواند به نحوه مناسبتری تعمیق یافته تر به حرکت در بیاید. اگر خوب کار کنیم اگر خط پیشرو و کمونیستی و رهبران سوسیالیست درون جنبش بهتر عمل نمایند و از فرقه گرای پرهیز کنند و فعال و متحد کننده باشند، اگر بتوانیم گرایشات بازدارنده را خنثی و حاشیه ی کنیم، میتوانیم ورق را بر گردانیم. امیدوارم بتوانیم بخش مهمی از طبقه کارگر ایران، از جمله در مراکز بزرگ و صنعتی کشور، را به مناسبت روز جهانی کارگر به میدان بیاوریم و دست در دست هم این روز و پروسه را به روز و پروسه اعتراض و اعتصاب علیه دولت شهادت روحانی و کلیت نظام جنایتکار و ضد کارگری جمهوری اسلامی تبدیل کنیم. ایفای نقش رهبری کننده فعالین کمونیست و پیشرو کارگری حلقه کلیدی در تامین این تحرک و اتحاد طبقاتی کارگران ایران در روز جهانی طبقه کارگر است.

در راستای بیانیه اول مه حزب سوسیالیست انقلابی در این رابطه، از نظر من مطالبات حداقلی امسال ما کارگران در ایران که باید از هم اکنون حول آن کل طبقه را متحد و بسیج نمود و در روز جهانی کارگر نیز با قدرت طبقاتی خود آنرا به نمایش بگذاریم محورهای کلیدی زیر هستند:

۱- عدم پذیرش حداقل دستمزد تعیین شده توسط دولت- شوارایعالی کار جمهوری اسلامی، ما خواهان حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان هستیم. کارگران تصمیم و یورش گستاخانه دولت و شوارایعالی کار را به سفره بی رونق خود را تحمل نمی کنند.

۳- ما خواهان تامین بیمه بیکاری و بیمه های اجتماعی برای همه افراد بیکار هستیم .

۴- ندادن حقوقهای معوقه را عمل جنایتکارانه دانسته و خواهان باز پرداخت فوری آن هستیم .

۵- حق ایجاد تشکل کارگری مستقل از دولت، و حق بدون قید و شرط اعتراض و اعتصاب، جز حقوق اولیه کارگران است.

۶- ما خواهان آزادی بی قید و شرط فعالیت سیاسی، آزادی فوری همه زندانیان سیاسی و فعالین کارگری هستیم.

زنده باد اول مه، ...

در فاصله این دو اول مه اخیر نیز متأسفانه همچنان شاهد مرگ و میر میلیونها کارگر، میلیونها مرگ ناشی از سوانح کار، میلیونها مرگ ناشی از گرسنگی، و شاهد مرگ و نابودی میلیونها کودک نازنین بخاطر جنگ و بیخانمانی و یا کار در گوشه و کنار این جهان ضد انسانی بودیم! جهان وارونه ای که کلیه تکنولوژی و ثروت و سامان و موجودیتش اتفاقاً حاصل تلاش و رنج همین نسل و طبقه ای است که در ردیف اول قربانیان و مرگ و میرها قرار دارند! این جهان وارونه، استثمارگر، زشت و ضد انسانی، و حاکمان جنایتکار و زالو صفت آنرا تنها با بیدار شدن و به میدان آمدن خول خفته کارگران و انسانهای آزادیخواه و دست بردن به مبارزه و ابزارهای قهر آمیز و انقلابی میتوان از سر راه بشریت برداشت! در روز اول ماه مه، روز جهانی و همبستگی طبقاتی کارگران، به میدان میایم تا یکبار دیگر شرط اول دستیابی به آزادی، رفاه، برابری و سعادت و خوشبختی انسان، شرط اول پایان دادن به تروریسم و تحمیل جنگهای ویرانگر و کشتارهای جنایتکارانه در اقصی نقاط دنیا، شرط اول پایان دادن به چهره کریمه جهان امروز سرمایه داری و از خود بیگانگی انسان در قالب وجود و استثمار وحشیانه کار مزدی را تنها با پایان دادن به عمر فاسد نظام حاکم سرمایه داری و تمام ارکان ایدئولوژیکی، فرهنگی، اخلاقی و خرافی آن اعلام نماییم. روز جهانی کارگری که چنین هدف و پیامی را در بر نداشته باشد، روز جهانی کارگران نیست!

در اول مه با صدای رسا اعلام میکنیم که انسانها باید و حق دارد از امنیت، رفاه و همه آزادیهای سیاسی و اجتماعی برخوردار باشند. برعکس هیاهوی بورژواهای رنگا و رنگ و مزدوران و ژورنالیستهای دست پرورده شان، این حق و اهداف نه تنها در هیچ بخش یا گوشه ای از الگوهای ویرانگر تاکنونی نظام طبقاتی و سیاسی حاکم بورژوازی چه در قالب "دمکراسی، پارلمانتاریسم، اسلامی و مذهبی" یا "قومی و فدرالیستی" محقق نگردیده و نخواهد گردید، که درست بر عکس برای اینکه بتوان امنیت، آزادی، رفاه همگانی در شان انسان را متحقق کنیم باید همه این الگوهای ضد انسانی و بانی تفرقه و استثمار و کشتار و ناعادلتی نظامهای طبقاتی و اجتماعی سرمایه داری حاکم، نظامی که با آزادی، برابری و رفاه همگانی در تناقض قرار دارد و با فلسفه وجودی آن همخوانی ندارد با انقلاب سوسیالیستی و با قهر و قیام کارگری و توده ای به زیر کشید!

با این افق و چشم انداز، در پروسه و روز جهانی کارگر، در ایران باید با تحرکی که شایسته آن طبقه است به میدان آمد. طبقه کارگر ایران باید در همه این دورانها پرچم مستقل کارگری و سوسیالیستی خود را بر افراشته نگاهدارد و اجازه ندهد به نیروی ذخیره دولت، شاخه های از آن، و یا اپوزسیون راست، ملی، مذهبی و جریانات چپ پوپولیست ۵۷ی دنباله رو جنبشهای ارتجاعی تبدیلیش کنند. هر جریان و فعال و عنصری که در صدد است در این جهت های ضد کارگری از جنبش کارگری مایه بگذارد، آنرا تشویق و تحریک نماید، باید از

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

گفت و شنود با رهبری حزب سوسیالیست انقلابی در باره جایگاه **اول مه**، روز جهانی طبقه کارگر

زنده باد اول مه سوسیالیستی!

زمان : روز شنبه ۷ آوریل ۲۰۱۸ (۱۸ فروردین ۱۳۹۷)

ساعت ۱۸ به وقت اروپای مرکزی
(۲۰،۳۰ / هشت و نیم شب / به وقت ایران)

مکان : شبکه اجتماعی فیس بوک و انستاگرام

شرکت کنندگان : رفقا، سلام زیجی و ابراهیم باتمانی

دبیرخانه حزب سوسیالیست انقلابی ایران

Iransocialist2017@yahoo.com

www.simroz.org

۱۶ فروردین ۱۳۹۷

۵ آوریل ۲۰۱۸

زنده باد اول مه، ...

۷- تامین دستمزد برابر برای زنان و مردان، جز اولویتهای مطالباتی امروز طبقه کارگر ایران است.
۸- ما کارگران خواهان توقف فوری بیکار سازیها، تعقیب و سرکوب و دستگیری فعالین کارگری هستیم.
۹- روز جهانی کارگر باید به عنوان روز تعطیل رسمی به رسمیت شناخته شود.

۱۰- ما برنامه های "هفته کارگر" جمهوری اسلامی را یک ترفند عمیقاً ضد کارگری علیه خود دانسته و آنرا مردود اعلام می کنیم. از کلیه کارگران می خواهیم "هفته کارگری" دولت و حامیان سرمایه داری، و مراسمها دولتی خانه کارگر و شورای اسلامی و انجمن صنفی ها را کاملاً تحریم کنند.

۱۱- ما از مبارزات جهانی طبقه کارگر حمایت می کنیم و تنفر خود را از تحقیر و سرکوب کارگران "مهاجر" به ویژه کارگران "افغانی" در ایران اعلام می کنیم.

۱۲- طبقه کارگر، در روز جهانی کارگر، با صدای بلند علیه جنایت کار کودکان و خیابانی، علیه پدیده شرم آور کارتون خوابی و علیه جنایت نسبت به کارگران کولبر مرزی اعتراض میکند.

۱۵- طبقه کارگر ایران کلیه شهروندان و جنبشهای آزادیخواه و مترقی در کشور را به حمایت از مطالبه، مبارزه و اعتراض کارگران و روز جهانی طبقه کارگر فرامیخواند! کارگران اعلام میکنند هر سطحی از تعرض به معیشت، امنیت، آزادیها، فعالین، و تشکیلاتی طبقه کارگر، همواره پیش درامدی برای یورش به کل جامعه بوده و خواهد بود!

.... ۱۶

پیام روز جهانی کارگر با پای فشاری بر مطالبات فوق، ضروری است پیامی با محتوای بسیار مستحکم طبقاتی- سوسیالیستی، و پیامی برای اعلام آمادگی عملی به منظور مقابله با یورش گسترده و گستاخانه به معیشت و دستمزد کارگران و همچنین عدم تحمل تداوم سرکوب و بازداشت کارگران معترض و علیه فضای سرکوب و نبود آزادیهای سیاسی و اجتماعی باشد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران به عنوان بخشی از این طبقه و جدال سرنوشت ساز طبقاتی، بعنوان بخشی از صف پیشروان مبارز انقلابی- سوسیالیستی طبقه کارگر با تمام قدرت در این مبارزه و در کنار رهبران پیشرو و عملی جنبش طبقاتی- کارگری حضور خواهد داشت و آنها را صمیمانه حمایت میکنند.

زنده باد روز جهانی کارگر! زنده باد سوسیالیسم!

S_zijji@yahoo.se

۱۳- کارگران ایران ضمن حمایت از جنبشهای اعتراضی آزادیخواه غیرمذهبی و غیر ملی گرایانه ی که برای آزادی و رفاه و علیه فساد و استبداد حاکم مبارزه میکنند، هرگونه سرکوب فعالین جنبشهای سیاسی- اجتماعی، تیراندازی به سوی معترضین خیابانی و مجازات شلاق کارگران ایران را به عنوان یک عمل شنیع و وحشیانه قویاً محکوم میکند.

۱۴- کارگران در ایران اعلام میکنند که طرح ضد کارگری "حمایت از کالاهای ایرانی" خامنه ای را همانند دیگر سیاستهای تاکتونی بورژوازی حاکم در ایران حربه ی ضد کارگری دانسته و علیه آن با تمام قدرت خواهد ایستاد. شگرد "حمایت کالای داخلی" نیز مانند "اقتصاد مقاومتی" سال گذشته و همچنین سیاستهای که پیشتر و از جانب بخش دیگری از گرایشهای درونی سرمایه داران ایران در قالب اقتصادی "بازار آزاد" و "جذب سرمایه داران خارجی" که از دوره رفسنجانی تا دولت روحانی طرح شده اند، دوروی یک سکه میدانیم. هر دو طرح، طرحهای متعلق به بورژوازی ایران برای به انقیاد کشاندن هر چه بیشتر طبقه، تامین منافع بهتر کارفرمایان و نظام کاپیتالیستی حاکم در ایران، و تلاشی برای برون رفت از بحرانهای اقتصادی و سیاسی خود ارزیابی نموده، که از راه تحمیل ارزانترین نیروی کار و فقر گسترده تر به اکثریت جامعه و کسب سود آوری کلان، که تامین کل بساط سرکوب و تروریست و خیل بیکاره اسلامیون قرون وسطی در ایران و چند کشور در منطقه نیز از قبل چنین سیاست ضد انسانی بدست آمده است، قرار است اجرائی کنند.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران!

بیانیه تشکل های مستقل کارگری پیرامون اوضاع حاکم بر کشور و فرا رسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر

دولت و کارفرمایان و جیره خوارانی تحت عنوان

نماینده کارگر، با تعیین چنین مزد خفت باری و همچنین نبود هیچ تضمینی برای دریافت همین مزد و استفاده گسترده و هر روزه از نیروی سرکوب در مقابل حق خواهی ما کارگران، دست به اعلام جنگی آشکار برای به بردگی کشاندن بیش از پیش ما زده اند.

سرکوب خیزش بر حق مردم علیه فقر و گرانی در دی ماه سال گذشته - به هیچ انگاشتن مطالبات کارگران، معلمان، پرستاران، کشاورزان، جوانان، زنان، دانشجویان، دانشگاهیان و روشنفکران، دگراندیشان و صدها هزار مالباخته موسسات مالی وابسته به حوزه قدرت - متوسل شدن نهادهای انتظامی و امنیتی و استانداران و فرمانداران برای به کار واداشتن کارگران بدون دریافت مزد ماهانه با ضرب و زور سر نیزه (همچون هزاران کارگر نیشکر هفت تپه) - سیاست دولت در ایجاد شوک در بازار ارز و افزایش یک باره قیمت دلار به بالای شش هزار تومان و بر این بستر، خالی کردن جیب مردم و افزایش ۵۰۰ تومانی نرخ رسمی دلار - نابودی محیط زیست و منابع آبی کشور در نتیجه نبود هیچ اراده ای در میان حکومتگران برای جلوگیری از آن - تبدیل شدن بسیاری از شهرهای کشور به محلی برای مرگ تدریجی کودکان و پدران و مادران به دلیل پدیده ریزگردها (که همین روزهاست تمام کشور را دربرگیرد) و آلودگی آب ها و هوای آلوده و با توجه به از هم گسیختگی بیش از پیش شیرازه زندگی اجتماعی و اقتصادی سیاسی کشور در سطح کلان، ما کارگران را به این نتیجه می رساند که دیگر نباید به امید چیزی جز دست بردن به اعتراضات سراسری و نیروی متحدان برای خلاصی از وضعیت جهنمی موجود بنشینیم.

اول ماه مه روز جهانی کارگر پیش روی ما کارگران است. این روز، روز ماست. روز اعتراض و اتحاد ما علیه ستم و بردگی در سرتاسر جهان است. ما می توانیم و باید در جای جای کشور دستهایمان را در دست همدیگر بگذاریم و در ابعادی سراسری با خواست رهائی از فقر و فلاکت، نیروی به هم پیوسته خود را به جنبشی عظیم تبدیل کنیم و متحد و همراه با بازنشستگان، معلمان، کشاورزان و عموم توده های آزاده مردم ایران، گام های تعیین کننده ای را برای پایان دادن به مشقات و مصائب موجود و بن بست اقتصادی سیاسی کشور برداریم.

نجات کشور از نابودی و تباهی و فقر و فلاکت در دستان متحد ما کارگران و در گرو اعتراضات سراسری ماست. بیش به سوی اعتراضات گسترده در اول ماه مه (یازده اردیبهشت) روز جهانی کارگر. 29 فروردین 1397

اتحادیه آزاد کارگران ایران. انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه، سندیکای نقاشان استان البرز، کانون مدافعان حقوق کارگر، کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای مستقل کارگری ایران

سال ۹۷ را، در شرایطی آغاز می کنیم که دستمزدهای چهار برابر زیر خط فقر بر کارگران تحمیل شده و در عین حال شیرازه های اقتصاد و اداره جامعه به شکل غیرقابل کنترلی در حال از هم گسیختگی است و در این میان جناح های مختلف قدرت برای بقا و تأمین منافع ضدانسانی خود، هیچ برنامه ای جز تحمیل فقر و فلاکت بیشتر به میلیون ها کارگر و مردم زحمتکش ایران و سرکوب اعتراضات بخش های مختلف جامعه ندارند. کسانی که چهل سال پیش با ژست مستضعف پناهی و با بوسه به دستان کارگران بر سر نوشت جامعه حاکم شدند، بی هیچ شرمی در ملاء عام بر گرده کارگر شلاق زدند؛ آنان را به سلول های انفرادی انداختند و با تعقیب قضائی و احکام زندان طویل المدت، مهر بردگی بر پیشانی شان کوبیدند. با ممنوعیت اعتصاب و تشکل های مستقل کارگری و سرکوب هر گونه فریاد حق خواهی کارگران، شرایطی را پدید آوردند که امروزه در ایران به عنوان یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان، حداقل مزد کارگران، چهار برابر زیر خط فقر است و این دستمزد شرم آور در اغلب مراکز تولیدی و صنعتی با ماه ها عقب افتادگی و به ضرب و زور اعتراضات مداوم کارگران پرداخت می شود و در بسیاری از مراکز اقتصادی به علت فقر و بیکاری همین حداقل دستمزد هم پرداخت نمی شود؛ خصوصی سازی یا اختصاصی سازی واحدهای تولیدی همچنان ادامه دارد و به تعطیلی واحدهای تولیدی، یکی پس از دیگری، منجر می شود؛ با اجرای طرح های انتقال آب با هدف افزایش سطح کشت محصولات صادراتی مانند پسته که سود سرشاری را نصیب صاحبان سرمایه می کند، همراه با صدمات جبران ناپذیر به محیط زیست، زندگی هزاران کشاورز به ورطه فقر و نابودی مطلق کشیده شده است.

تن فروشی و اعتیاد به مواد مخدر را به عرش رساندند. کودکان کار، زباله گردی برای سیر کردن شکم، کلیه فروشی، کارتن خوابی، کولبری و کشتار کولبران، دست فروشی و ضرب و شتم دست فروشان، خودکشی، بیکاری و نومیدی جوانان، دزدی و اختلاس و هزار و یک مصیبت اجتماعی دیگر را به بخش لاینفکی از شرایط زندگی و حیات یک جامعه هشتاد میلیونی تبدیل کردند و اینک سرمست از غارتگری هایشان، آنجا که در مقابل مردم به جان آمده از وضعیت فلاکت بار موجود قرار می گیرند، از سوئی با سرکوب و بر پا کردن دار و درفش و از سوی دیگر با عوام فریبی و منهم کردن یکدیگر، همچنان سعی در تداوم سیاست های ویرانگرانه چهل سال گذشته خود دارند.

در حالی که سبد هزینه واقعی زندگی یک خانوار چهار نفره بالای پنج میلیون تومان است و عوامل و جیره خواران حکومت در نهادهای دست ساز کارگری، آن را سه میلیون و ۷۰۰ هزار تومان تعیین کردند؛ با این حال این جیره خواران همراه با اربابانشان، به طور بی شرمانه ای چشم در چشم میلیون ها کارگر، با امضا و تصویب یک میلیون و یکصد و چهارده هزار تومان به عنوان حداقل مزد، اعلام کردند سهم شما کارگران از زندگی، فقر و فلاکت، خودکشی، کلیه فروشی و غوطه ور شدن در تباهی است.

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

اول ماه مه و نقش زنان کارگر در این روز! زنده باد اول مه سوسیالیستی!

د. حقیقی

به اول ماه مه روز جهانی کارگر نزدیک می شویم. پیشاپیش این روز را به همه کارگرو زحمتکشان در ایران، به زنان کارگر و زحمتکش از معلمان، پرستاران، کارمندان گرفته تا زنان روستایی کشاورز، قالیباف و هزاران زن ایرانی که در بازارهای استثمار شونده و بسیار ناعادلانه رسمی و غیررسمی به کار مشغولند، و بیشتر این مشاغل نیز در هیچ آماری جای ندارند، شاد باش میگوئیم.

امروز در شرایطی در آستانه روز کارگر قرار گرفته ایم که زنان هم در موقعیت زن بودن و هم کارگر بودن مورد وحشیانه ترین تبعیضات مضاعف و استثمار قرار دارند و همچنان قربانی سیاستهای ضد کارگری و زن ستیزانه رژیم جمهوری اسلامی هستند.

جمهوری اسلامی به عنوان یک حکومت حامی سرمایداران با نادیده گرفتن حقوق زنان در تمام عرصه ها و باتبعیض جنسی و راندن آنها به موقعیت جنس دوم در جامعه و بازار کار فشارها را بر زنان تشدید کرده و مبارزه زنان برای کسب استقلال اقتصادی از مردان را پیچیده تر دشوارتر کرده است. در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی زنان کارگر نه تنها همچون هر کارگر دیگری استثمار می شوند بلکه به دلیل زن بودنشان، انتخاب شغلشان محدودتر، دستمزدشان کمتر، نرخ بیکاری اشان بیشتر و ریسک از دست دادن کارشان بالاتر است.

سلطه و تشدید نظام تبعیض جنسی در بازار کار در دل بحران کنونی زنان کارگر و زنان اقشار محروم جامعه را که برای گذران زندگی و بقا خود ناگزیر به کار در بیرون خانه هستند شدیداً تحت فشار قرار داده است. محیط کار خارج از خانه نیز، برای زن کارگر تنها یک مرکز استثمار و به غارت بردن نیروی کار ارزانش نیست، محیط تحقیر وی نیز هست. زنان کارگر همواره مورد تحقیر، آزار جنسی و اشکال گوناگونی از خشونت قرار می گیرند و ناچارند تمام شیفت کارشان را در محیطی متأثر از جامعه ای مردسالار و حاکمیتی مذهبی، در سکوت بگذرانند.

نخستین قربانیان شرایط بحرانی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران امروز همواره زنان هستند. مشاغل کم درآمد و پرزحمت با ساعات طولانی و غیرقانونی کار و البته دستمزد پایین تر نسبت به مردان، در اختیار زنان قرار دارد. زنان کارگر در صف نخست اخراجی ها هستند.

اول ماه مه روز کارگر، روز یادآوری این ستم ها و روز فریاد برای رفع این ستم ها و روز هم پیمان شدن برای پایان دادن به این ستم هاست. از همین روست که در چنین روزی ضروری است شاهد حضور و شرکت وسیع ترین توده زنان در این مراسم ها بود تا همه بدانند که زنان کارگر از چه رنج می برند، چه می خواهند و برای

خواست هایشان چکار باید بکنند. این رسالت کارگران پیشرو بویژه زنان کارگر پیشرو است که آگاهانه یکوشند تعداد هر چه بیشتری از زنان کارگر و غیرکارگر را به شرکت در مراسم های اول ماه مه تشویق کنند.

در جامعه کارگری ایران، زنان زحمتکش و آگاه و پیشرو کم نیستند. اینان باید آگاهانه در این مراسم ها چنان به چشم آیند که مایه دلگرمی هر چه بیشتر توده زنان کارگر باشند. زنان کارگر بهتر از هر کس دیگری می توانند مشوق دیگر زنان به شرکت در مراسم اول ماه مه باشند.

روز کارگر، روز یادآوری یک رویداد مهم تاریخی و یک سنت طبقاتی است. روز بهم نزدیک شدن همه کارگران اعم از زن و مرد و روز حضور آگاهانه همه زنان ستمدیده بویژه زنان کارگر است. اگر جمهوری اسلامی به ضرب زور و قوانین شرعی و با اتکاء به آداب و سنن ارتجاعی می خواهد زنان را انسان درجه دوم با حقوقی نیمه و عنصری وابسته به مرد به حساب آورد و حضور اجتماعی اش را مانع شود و به دورش حصار بکشد، کارگران که هیچ نفعی در این جداسازی ها و در این به حساب نیابردن ها و در این محروم سازی ها ندارند، باید در شکستن این حصار نقش داشته باشند.

اول ماه مه روز باهم بودن هاست. روز درک مشترک از رنج و مشقتهاست. اول ماه مه روز با هم بودن زن و مرد کارگر در صفوفی فشرده و روز رژه عمومی کلیه کارگران علیه همه ستمی است که به طبقه کارگر و کل جامعه می رود، روز جشن گرفتن زن و مرد با هم و روز طرح خواست ها و مطالبات با صدا و فریاد مشترک زن و مرد کارگر است.

بیانید مراسم اول ماه مه امسال را با شکوهتر از هر سالی بر پا کنیم.

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

کارگران، مضحکه "هفته کارگر" جمهوری اسلامی را تحریم میکنند!

سلام زیجی

روز فاطمه یعنی روز بربریت و جهالت را با روز جهانی زن که روز رهایی از ستم و نابرابری از جمله خلاصی از افسون مذهب و حکومت اسلامی میباشد جانشین میکنند. حال به فکر "زن کارگر" افتاده

اند و از طریق ضد زن ترین نهاد در دفتر ریاست جمهوری شان میخواهند "زن کارگر" را هم "گرامی" بدارند. روز سوم را نیز به روز خدمت به ارتجاعی ترین و ضد کارگری ترین قانون کار در جهان، یعنی روز خدمت به قانون کار اسلامی تعریف کرده اند. این دیگر گستاخی تمام عیار است که طبقه کارگر را به التزام به قوانینی دعوت میکنند که از بیخ ارتجاعی و بند به بند آن برای انقیاد کارگر تدوین شده است. روز چهارم روز تجدید پیمان با ولایت خامنه ای نامگذاری شده است. یعنی روز "تجدید پیمان" با مرکز صادرات تعفن و رهبر باندهای آدمکش و ضد کارگر. روز پیمان با مفتخورترین، دروغگو ترین، پست ترین و ضد آزادی ترین قشر جامعه. روز پنجم نیز روز کارگران جوان و پیمانی است که سرمایه داران ایرانی با این ترفند "کارگر جوان" را به تحمیل بیکاری و کار موقت و اطاعت از قراردادهای سفید که با دست خود چک سفید به کارفرما و دلالت بازار میدهند که تا آخرین روزهای جوانی شان مطیع باشند و به شکر گذاری در سیر کردن شکم رضایت دهند. این شگرد شناخته شده و آگاهانه سرمایه داری علیه نسل جوان کارگر تازه وارد شده به "بازار کار" است که نباید آن را پذیرفت. و اما جالبتر اینکه روز ششم روز "معنویت" نامگذاری شده است. همان معنویت اسلامی که خمینی گفت ما "معنویت نصیب شما میکنیم" و سی و نه سال است جامعه ایران جز فساد، دزدی و جنایت و آدمکشی و تحمیل تن فروشی رسمی و به اعتیاد کشاندن میلیونها انسان و دروغ و افترا که اساس معنویت اسلام و حزب جمهوری اسلامی بود و هست روایت دیگری از "معنویت" اینها را ندیده و نخواهد دید. این روز را عامدانه به روز جمعه انداخته اند تا بساط خرافات نماز جمعها و قمه کشی اسلامی و سنی و شیعه گری را با همراهی تعدادی کارگر از خود بیگانه شده چند ساعتی گرم کنند. و بلاخره با این نمایشنامه مسخره شش روزه حلقه روز هفتم فرا میرسد و آن روز را نیز معمولاً مترادف میکنند با روز جهانی کارگر. برای این روز نیز برنامه های از پیش تعریف شده آماده است: به دیدار مجلس رفتن، مراسم دولتی گرفتن با سرپرستی خانه کارگر، وسخرانی و مدیان گویی مقامات دولتی تدارک دیده شده است. بخش آخر این سریال هفتگی عمیقاً ضد کارگری با "دیدار با خانواده کشته شده گان و معلولین جنگ" و عزاداریهای اسلامی شان به پایان میرسانند. نتیجه: دوباره کارگران شرکت کننده در این نمایش ضد کارگری همچنان برده و سرکوب شده و سر به زیر باقی می مانند، و دولت و سرمایه داران و اسلاميون حقه باز نیز به مفت خوری و جنایت و فساد خود ادامه می دهند.

جنبش سوسیالیستی طبقه و فعالین پیشرو با افشای ماهیت و اهداف "هفته کارگر" و تلاش برای تحریم و عدم شرکت کارگران در این نمایش مسخره علیه طبقه کارگر، با تدارک متحد کننده ترین اقدامات ضد کاپیتالیستی و ضد دولتی روز جهانی کارگر متحدی را علیه سرمایه داران و حکومت اسلامی به نمایش خواهند گذاشت و راه پیشروی و اتحاد و همبستگی طبقه خود را تقویت و گسترش خواهند داد.

زنده باد اول مه روز جهانی طبقه کارگر! مرگ بر سرمایه داری! زنده باد سوسیالیسم!

۳۰ فروردین ۱۳۹۷

با شروع سال ۹۷، در کنار گسترش اعتراضات کارگری و اجتماعی، همزمان شاهد گسترش تعرض اقتصادی و سرکوبگرانه و برخی اقدامات "سیاسی" و فریبکارانه جمهوری اسلامی علیه شهروندان زحمتکش و معترض، از جمله علیه طبقه کارگر ایران هستیم. طبقه کارگر نه تنها همچنان با سرکوب و اختناق و سیاست فریب و ایجاد تفرقه از سوی دولت بورژوا-اسلامی و دستگاههای "کارگری" اش مانند شوراها، خانه کارگر، انجمنهای صنفی و شورای عالی کار روبرو میباشد، که با تحمیل مجدد حداقل دستمزد بردگی و شروع اخراجهای وسیع و فعالتر کردن ارگانهای بسیجی- کارگری خود از نوع خانه کارگر و شوراها، اسلامی جنگ تمام عیارتری را علیه طبقه کارگر ایران شروع کرده است. به علاوه با نزدیک شدن به روز جهانی کارگر دوباره پروژه ضد کارگری و ارتجاعی "هفته کارگر" را فعالتر نموده و همچنین با جار زدن سال جاری به عنوان "سال حمایت از کالاهای داخلی"، در شکل دیگری، شاهد جاده صاف کردن برای تعرض اقتصادی-معیشتی به کارگران و شهروندان زحمتکش و تداوم تعرض افسارگسیخته سرمایه داران و دولتشان علیه طبقه و جنبش خود هستیم، یورش همه جانبه ای که پاسخ همه جانبه جنبش ما را طلب میکند و باید این طرحها و یورشها را با تامین اتحاد و همبستگی طبقه و سوسیالیستی خود خنثی نمود و پس زد.

حکومت مذهبی سرمایه داران ایران امسال نیز به مناسب فرا رسیدن روز جهانی کارگر چرتکه انداخته اند و نقشه کشیده اند که به تلاش و اتحاد جنبش ما حول روز جهانی کارگر آسیب برسانند. برنامه چیده اند تا فضا را مسموم کنند و مانع برگزاری متحدانه روز جهانی کارگر که روز اتحاد طبقه و نه گفتن به تمامیت نظام پراز جنایت و نابرابری سرمایه داری و علیه کلیت حکومت اسلامی و تاریخ ضد کارگری تاکنونی آن است، بشوند. طرح هر ساله "هفته کارگر" نیز دقیقاً به این منظور طراحی شده است. از همان دوره کشتار کارگران نفت و اعدام جمال چراغ ویسی و عبدالله بیوسه تا به رگبار بستن کارگران خاتون آباد و حمله مسلحانه به مراسمهای روز کارگر و بازداشت و شکنجه برگزار کنندگان اول مه ها و همچنین در بند نگاه داشتن فعالین کارگری و تحمیل مزد بردگی و اخراجهای گسترده هرروزه نشان داده که این حاکمیت چون سگ وحشی به جان طبقه ما افتاده و با چنگ و دندان از سیستم سرمایه و منافع بورژواهای رنگارنگ ایرانی حراست میکند. جمهوری اسلامی این جنایات سازمان یافته را با رها کردن افسار اوباشان خود و چرنیبات آخوند و مسجد و دادن اختیار تام به کارفرما و زندانبان تداوم داده است. تدارک "هفته کارگر" و "اعلام هفت هدف" از همان سالهای اول آن نیز بخشی از تلاش ضد کارگری و جنایت عظیم، آشکار و پنهان، اما بی وقفه حکومت اسلامی و سیستم سرمایه داری ایران علیه طبقه ما و زنان و مردان آزادیخواه آن جامعه در چهار دهه اخیر میباشد.

این جانیان روز اول "هفته کارگر" خود را روز تجدید پیمان با آرمانهای خمینی نامگذاری کرده اند که در آن روز از کارگران میخواهند بر سر قبر یک شخصیت قرون وسطایی و ضد کارگری و ضد بشری بروند. روز دوم را روز "کارگر زن" نامگذاری کرده اند تا ابتدا طبقه ما را از وسط دو تکه کنند و از طرف دیگر ماهیت و عملکرد ضد زن بودن خود را پنهان نمایند.

زنده باد اول مه، روز جهانی طبقه کارگر!

بیانیه روز جهانی کارگر حزب سوسیالیست انقلابی ایران (۲۰۱۸-۱۳۹۷)

زنده باد اول مه سوسیالیستی و ضد کاپیتالیستی!

که اولاً بحرانها و مشکلات خود را لاپوشانی نمایند و افکار عمومی را در جهت مناطق "بحران زده"، از جمله در خاورمیانه و آسیا و مناطق "جنگ زده" مهندسی کنند، ثالثاً تلاش میگردند تا عامل و مقصر اصلی و

پایه ای که چنین جهان و جنگ و ویرانگری را خلق کرده است نزد افکار عمومی جهانی به فراموشی سپرده شود. همه آنها میخواهند واقعیت جنایتکارانه بودن نظام طبقاتی و نظام مزدی مملو از استثمار و جنایت و جنگ و تحقیر و بردگی، و مرگ و میر هر روزه میلیونها انسانی که حتی به خاطر محروم بودن از لقمه ی نان و مقداری دارو و مسکن جانشان را از دست می دهند، به فراموشی کامل سپرده شود! روندی که کلیه نیروهای درگیر در این جنایت از آمریکا و اروپا تا آسیا و خاورمیانه، از ترامپ و پوتین تا اسد و خامنه ای و عبادی و شیوخ عرب نشین و اردوغان و غیره کاملاً از آن ذینفع اند و در راستای منافع و حاکمیت جنایتکارانه خود بهره برده اند.

در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و بورژوازی و ناسیونالیسم عظمت طلب ایرانی و شاخه های مختلف حامی نظام ظالمانه کار مزدی نه تنها شاهد چهره کریه و ضد انسانی نظام سرمایه داری جهانی بوده و هستیم که با یک رژیم به شدت قرون وسطی، ضد انسانی، آدمکش و تروریست، و با یک سیستم سرمایه دارانه ی به غایت استثمارگر و ضد کارگری بیرحم و سلاخی کننده و شلاق زن کارگر، به عنوان بخش دیگری از پیکره نظام سرمایه داری در قالب "جمهوری اسلامی ایران" روبرو هستیم. نظامی که سرنگونی و نابودی فوری آن با پرچم کارگری و سوسیالیستی نه تنها وظیفه میرم و فوری کارگران و زحمتکشان سرکوب شده که امر هر انسان و نیروی است که ذره ای بوی از انسانیت و آزادی و سکولاریسم برده باشد، نیز می باشد.

اکنون که در آستانه روز جهانی کارگر قرار داریم، اگر قرار نیست این روز نیز به روز هذیان گویی سران و رهبران دولتها و احزاب حامی همین نظام فاسد سرمایه داری و "روشنفکران نخبه" تبدیل گردد، باید ما به خود بباییم و اعلام کنیم دیگر بس است! باید اعلام کنیم که تاریخ اثبات کرده است نظامهای سرمایه داری و از جمله نظامی مانند جمهوری اسلامی، بر عکس ادعاهایی غیر انقلابی-پوپولیستی، با زبان خوش و یا

در آستانه فرا رسیدن اول ماه مه دیگری، ضمن تبریک و شادباش به کلیه کارگران جهان به مناسبت این روز اعتراضی و همچنین روز اعلام همبستگی و کیفر خواست طبقاتی علیه نظام استثمارگر و ظالمانه سرمایه داری، ضمن تبریک این روز ارزشمند به همه انسانهای که در تلاش برای پایان دادن به جهان وارونه کنونی حاکم بر جهان و ایران هستند، ضمن سر تعظیم فرود آوردن برای میلیونها کارگر و کودکانی که در سال گذشته جان عزیز خود را در راه سود پرستی کور و وحشیانه سرمایه دارن چه در سوانح کار و چه در جریان فروش اجباری نیروی کارشان به سرمایه داران و دولتهای حاکم انگل و استثمارگر از دست داده اند، و تسلیم فراوان به بازماندگان آنها و کل طبقه کارگر، به عنوان حزب سوسیالیست انقلابی ایران، که بخشی از پیکره طبقه کارگر و جنبش سوسیالیستی برای دست یافتن به یک دنیای بهتر میباشد، یکبار دیگر عزم و اراده و تعهد خود را برای پایان دادن به جهان سرمایه داری زشت کنونی، سرنگونی انقلابی جمهوری بورژوا-اسلامی جانی حاکم بر ایران، و تداوم تلاش سخت و جانانه برای تحقق یک نظام سوسیالیستی، اعلام می نمائیم!

واقعیت جهان "متمدن" بورژوائی، در بخش اعظم جهان، جز توحش و بربریت عریان، هیچ دستاوردی برای بشریت به همراه نداشته و ندارد. بخش اعظم تحولات جهان امروز و افسارگسیختگی نظامهای سرمایه داری بیش از پیش علیه امنیت، رفاه و آزادی شهروندان، طبقه کارگر و آرمانهای والای انسانی عمل میکند. روند تحولات منطقه و ایران نیز به مراتب برای بشریت و طبقه کارگر درد آورتر شده است. تداوم جنگ و جنایت و آدمکشی های گسترده و تحمیل ویرانگی و جنگ و سناریو سیاه و تروریسم و تخریب چندین کشور در جنگ نیابتی قدرتهای جنایتکار امپریالیستی و دولتهای مرتجع هم پیمان آنها در منطقه به روندی "عادی" هر روزه کشتار صدها و هزارها انسان بی دفاع منجر گردیده است. این اوضاع وخیم ضد انسانی از جانب بنیاد گذاران و حامیان نظام طبقاتی حاکم سرمایه داری و کلیه حامیان پیشرو جهانی و منطقه ای و محلی آنان در قالب دفاع از "کشور"، "ملت"، "حاک" و با عریه کشی ملی گرایانه، مذهبی، دمکراسی طلبی و حقوق بشری نیز تزئین میگردد!

به وجود آوردن چنین شرایطی نه تنها به خاطر منفعتهای کور اقتصادی و سیاسی بی انتهای قدرتهای نظامی-اقتصادی بزرگ و کوچک و به حراج بردن ثروت و سامان کشورهای جنگ زده و حاصل رنج کارگران و زحمتکشان صورت میگیرد که بطریق اولی واسطه ای نیز میشود

ادامه ←

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم!

بیانیه روز جهانی کارگر حزب ...

به استقبال از بین رفتن یک نسل و جمع وسیعی از کارگران و خانواده و فرزندان آنها در سال جاری است، به استقبال کاهش قدرت مبارزه و اتحاد جنبشی ما علیه دولت و کارفرمایان و به قیمت بیکار سازی و فقر و نابسامانی هر چه بیشتر کارگران و زحمتکشان تمام میگردد. هدفی که دقیقاً بورژوازی و دولت اسلامی اش به دنبال تحقق باز هم بیشتر آن است تا قادر گردد بدون دغدغه و "خطر" به حاکمیت سپاه و ضد کارگری خود

ادامه بدهد.

در آستانه روز جهانی کارگر همچنین باید با طرح شناخته شده ضد کارگری دیگر جمهوری اسلامی و نهادهای ضد کارگری مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی به اسم "هفته کارگر" با قدرت به مقابله برخاست. رژیم ضد کارگری از این طریق همواره کوشیده است مبارزه رادیکال و هویت سوسیالیستی - طبقاتی و خصلت جهانی بودن اول ماه مه را خنثی و بخشی از کارگران را به مواجبت بگیران سر بزیر اسلام و قوانین اسلامی - "کارگری" سرمایه داری حاکم در ایران تبدیل نموده و در جهت تحکیم موقعیت خود و ضربه زدن به قدرت و اتحاد طبقاتی کارگران بهره بگیرد. سال جاری همچنین از جانب خامنه ای جلد میلیاردی و ضد کارگری، در ادامه سال "اقتصاد مقاومتی" سال گذشته، سال "حمایت از کالاهای داخل کشوری" اسم گذاری شده است تا دوباره طبقه کارگر با جمعیت قریب به پنجاه میلیون جمعیت را با چهار برابر دستمزد زیر خط فقر را "شکرگذار" نگاهدارد و در خدمت "کشور" و تولیدات داخلی با ارزانترین نیروی کار همانند برده ها بکار بگیرند. این طرح یک طرح آشکارا ضد کارگری و علیه کارگران و زحمتکشان و مردم گرسنه و بیکار است. علیه دهها میلیون حاشیه نشین شهرها، محرومین از تحصیل و علیه میلیونها کودک کار و خیابانی و اکثریت شهروندان زحمتکش است. خامنه ای شاید و سرمایه دار شماره اول ایران و منطقه همراه با حاکمیت سرمایه داران فاسد و شکم سیر و بیکاره دولتی و نیروهای سرکوبگر و میلیونها آخوند و طلبه و عوامل کاسه لیس حکومتی مفتخور نیستند که کالا را تولید کنند تا از آن "حمایت" نمایند! آنها جزو مصرف کنندگان انگل جامعه اند! خطاب مستقیم این طرح دوباره کارگران و زحمتکشانی هستند که خامنه ای و نظام جنایتکارش ۳۹ سال تمام است بر کرده آنها و از قبل تحمیل هر چه بیشتر فقر و سفره بی رونق و شکم خالی کارگر و فرزندان سفره خود و نظام قاتلشان را پررونق تر و شکم اسلامی - سرمایه دارانه خود و نیروهای تروریست و شیعه گری اش را در کشورهای منطقه در اوج وقاحت تامین نمایند و نظامش را از این طریق سر پا نگاهدارند!

رفقای کارگر! فعالین و پیشروان دلسوز و سوسیالیست جنبش طبقه کارگر!

ادامه ←

صرفاً از راه چند "اعتراض خیابانی تودها" از سر راه برداشته نخواهد شد، باید به این واقعیت ساده ایمان داشت و آماده گردید که کارگر و سوسیالیسم و کمونیسم امروز باید با زور و قهر متشکل و سازمانیافته وارد میدان نبرد طبقاتی و سرنگونی این بساط جهل و جنایت به میدان بیاید! دوره ای است که با چشمان باز باید به حقایقها و کمبودهای تلخ جنبشمان بنگریم و برایش راه حل پیدا کنیم. دوره ای که باید

بیش از هر زمانی هیاهوی های پوچ پوپولیستی و "همگانی" و "خلفی" و "مردم" گرایانه و دنباله روانه ی چپ بورژوا - پوپولیست و ناسیونالیست و رفرمیست را در خاک دفن نمائیم چونکه این سنتها به انداز خود بورژوازی و جمهوری اسلامی مانع سر راه پیشروی جنبش طبقاتی و سوسیالیستی و دستیابی به آزادی و برابری هستند!

با وجود سابقه مبارزاتی چندین دهه ی جنبشمان، با وجود تحولات سیاسی اخیر و نسبتاً مساعد "دی ماه"، سال گذشته، و با وجود اعتراضات گسترده و مثبت کارگری که هم اکنون در اقص نقاط کشور جاری است، واقعیت این است که هنوز جنبش ما، فاقد برخورداری از حداقل اتحاد ضروری و همبستگی سراسری خود است!، فاقد حداقل تشکیلی - کارگری - توده ای به هم بافته شده، و تحزب یافتگی است! هنوز فاقد برخورداری از اهرمها و ابزارهای کلیدی نبرد برای پیروزی، از جمله داشتن حزبی مانند حزب سوسیالیست انقلابی قدرتمند خود، می باشد. از اینرو واقعیت تلخ این است که با وجود تمام تاریخ و پتانسیل و مبارزه و تلاشی که صورت گرفته و همچنان در جریان است، بر عکس کلیه ادعاهای که میشود از هر نظر تناسب قوا به نفع ما نیست. امری که باید بر بستر زمینه بسیار واقعی که وجود دارد برای رفع فوری آن یک روز هم نباید غفلت نمود. حزب سوسیالیست انقلابی برای این هدف و پر کردن این خلا تشکیلی و اعلام موجودیت کرد. حزبی که کارگران و زحمتکشان باید آنرا در میدان عمل به حزب خود تبدیلش کنند! روز جهانی کارگر در عین حال روز فکر کردن و چاره جوئی برای این نوع مسائل گرهی و سر نوشت ساز جنبش طبقاتی نیز هست!

علاو بر موانع و مشکلات فوق، شروع سال ۹۷ نیز با تحمیل حداقل دستمزد باز هم چند برابر زیر خط فقر شروع سال خوبی نبود. طبقه کارگر ایران نه تنها همچنان با سرکوب و اختناق و سیاست فریب و ایجاد تفرقه از سوی دولت بورژوا - اسلامی و دستگاههای "کارگری" اش مانند شوراهای اسلامی و خانه کارگر و انجمن صنفی ها و شورای عالی کار روبرو است که دوباره و برای یک سال دیگر با چند برابر زندگی زیر خط فقر محکوم شده است. در صورت مقابله نکردن بسیار گسترده و جدی با این یورش گستاخانه، در صورت ساکت شدن و تحمل و پذیرش آن،

نه قومی، نه مذهبی، زنده باد هویت انسانی!

بیانیه روز جهانی کارگر حزب ...

سوسیالیستی، و تاکید به بیربطی کامل دولتها و جنبشهای مذهبی و ملی گرایانه و اصلاح طلبانه به امر کارگر و جنبش آزادیخواهانه کارگری را هر چه رساتر به صدا در آورد.

ضمن استقبال از هر اقدامی علیه سرمایه داری و کارفرما و دولت، و هر شکلی از جشن و گردهمایی و همبستگی کارگری ولو در ابعاد کوچک، باید از داده ها و سنتهای رایج و کم توقع و محدود نگرانه نیز عبور کرد. روز کارگر و اعتراض و جشن آنرا به چند نمایش و اکسیون کوچک نباید تقلیل داد! خفقان و سرکوب واقعی است، اما این عدم حضور قدرتمند طبقه و افق و تلاش محدود ما نیز است که سرکوب و خفقان کنونی توانسته ما را به عقب براند. کمونیستها و سوسیالیستها و فعالین پیشرو طبقه باید متوجه این مهم باشند که دولتها و گرایشهای راست و جنبشهای طبقات غیر کارگر توانسته اند به مرور زمان افقها، مطالبات و سنت های اعتراضی سوسیالیستی و کمونیستی کارگران را نیز مانند خود کمونیسم و نفس ضدیت طبقه کارگر با سرمایه و کار مزدی به مسیرهای منطبق و بی زیان برای نظام طبقاتی حاکم سرمایه سوق دهند و بیش از پیش مهر و نقد عمیق طبقاتی و خصلت ضد کاپیتالیستی و آرمان خواهی کمونیستی و آزادی بشر از چنگ سرمایه داری را تضعیف و حاشیه ای تر کنند. این روند بطور برجسته ای حتی در روز جهانی کارگر و مارش اول ماه مه در اقصی نقاط جهان به روشنی دیده میشود و در ایران هم با وجود ویژه گی های خاصی که دارد از آن روند مستثنی نیست.

نباید به جریانهای چپ که شیپور راست ضد کارگری و پوپولیستی "اتحاد کارگر و مردم" را بصدا در می آورند گوش فرا داد چرا که ضد کارگری است. برای این سنت صف مشترک بازاری و کارگر و معلم و کارمند و دمکراسی طلب و قدیم مذهبی و جوان و زن و اصلاح طلب و مخالف اعدام و بلاخره "همه مردم" در خیابانهای یک شهر بهترین شکل و سنت مبارزه "متحد مردم" و "کارگران" است. این هدف و استراتژی هم راست های ضد کارگری و هم برخی از چپهای پوپولیست سرویس دهند به راستهای ضد کارگری از جمله در برخورد به روز جهانی کارگر و مبارزه با رژیم هر روز بخورد جنبش ما می دهند.

ادامه

بیانیه حزب سوسیالیست انقلابی ایران در باره حداقل دستمزد سال ۹۷

**حول مطالبه "افزایش
حداقل دستمزد ۵ میلیون
تومان" متحد شویم!**

از هم اکنون، و تا روز جهانی کارگر، باید تحرک جدی به وجود آورد، پروسه اول مه را به پروسه خود آگاهی طبقاتی و به پروسه زمینه سازی اتحاد کل طبقه در روز جهانی کارگران، و اعتراض به تحمیل حداقل دستمزد غیر قابل قبول دولت و شورای عالی کار، به پروسه اعتراض به دولت شیاد روحانی و کلیت نظام جنایتکار و ضد کارگری، به پروسه اتحاد و همبستگی طبقاتی و سوسیالیستی طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه، و به پروسه طرح مطالبات پیشرو و پیشبرنده و فعالانه یک اول مه سوسیالیستی تبدیل کنیم. تردیدی نباید باشد که اولین و محوری ترین مطالبه جنبش ما **۵ میلیون تومان حداقل دستمزد و اعلام لغو تصمیم دولت و شورای عالی کار در این زمینه است!** اگر طبقه ما در بعد میلیونی با چنین پرچمی به میدان بیاید مهر طبقاتی خود را به این روند خواهد کوبید و تناسب قوای مساعد تری برای تداوم مبارزه فراهم خواهد کرد. در همین رابطه روشن است باید با شعار و مطالبات کارگری و حق طلبانه و مرتبط دیگری نیز به میدان آمد. از جمله: **"نیرداختن دستمزد به موقع کارگر جنایت است"**، **"اخراج ممنوع!"**، **"بیمیه بیکاری برای همه افراد بیکار و آماده بکار"**، **"دستمزد برابری برای کار برابر زنان و مردان"**، **"پایان دادن به تبعیض و رفتار غیر انسانی با کارگران مهاجر، از جمله کارگران افغانی"**، **"آزادی زندانیان سیاسی و کارگران بازداشت شده"**، **"توقف فضای سرکوب و امنیتی"**، **"برخورداری از حق بدون قید و شرط تشکل و اعتصاب و تحزب کارگران"**، **"تعطیلی رسمی روز جهانی کارگر"**، و... ما میتوانیم با این پرچم و پلاتفرم صف طبقاتی - سوسیالیستی جنبشمان را متحد تر و مستحکمتر به میدان بیاوریم.

تحقق اهداف متحدانه فوق لازمه فعالیت و آگاهگری و نقد جدی موانع بازدارنده سر رامن نیز میباشد. به ویژه مقابله با فرقه گرای، گرایشهای بازدارنده سندیالیستی و سنتهای توده ایستی و گرایش کارگر گرائی که بطور مدام مشغول تبلیغ تحزب گریزی هستند، گرایشی که شبیه خود نهادهای "کارگری" وابسته با دولت، کارگران را همواره به "مقرارت قانونی" و این و آن ماده از قانون ضد کارگری رژیم متوهم نگه میدارند. این موانعها نه تنها عاملی در دور نگاهداشتن کارگر از منافع متحد طبقاتی و سوسیالیستی شده است، بلکه موجبات پراکندگی طبقه کارگر در نبرد طبقاتی واحد خود و همچنین در جریان برگزاری مراسمهای اول ماه مه نیز بوده اند. سوسیالیستها و رهبران پیشرو کارگری باید طبقه را از این موانع و گرایشهای عبور دهند و آنها را رهبری، هدایت و متحد و آگاه به منافع طبقاتی خود کنند.

اول ماه مه روز جهانی کارگر است! در این روز نباید اجازه داد هر دولت و حزب و جریانی بیاید در باب اهداف فریبکارانه خودش برای کارگران روزه بخوانند! نباید به هیچ وجه در مراسم و نمایشهای دولتی شرکت نمود! در این روز همه باید برای طبقه کارگر سر تعظیم فرود بیاورند. باید در چنین پروسه و روزی حرفهای واقعی، ضد سرمایه دارانه، ضد دولتی،

مهمترین نبرد امروز طبقه کارگر ایران: گرفتن حق حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان

پاسخ ارعاب و تهدیدات فعالین کارگری را با برگزاری مراسمات گسترده و سراسری در روز جهانی کارگر بدهیم

دستگاههای سرکوب هر ساله در آستانه روز جهانی کارگر دست به احضار، تهدید و بازداشت فعالین کارگری زده اند تا بلکه با ایجاد فضای رعب و وحشت در میان کارگران از برگزاری مراسمات مستقل کارگری در روز جهانی کارگر جلوگیری کنند و به موازات این نوع اقدامات سرکوبگرانه با برآه انداختن نمایشات فریبکارانه برگزاری مراسمات ضد کارگری توسط نهادهایی مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار و غیره سعی در وارونه جلوه دادن خواستها و مطالبات کارگری و مهمتر از آن انکار وجود اعتراضات و مبارزات گسترده کارگری علیه وضع موجود داشته اند. امسال نیز در حالیکه مدتهاست که همه بخشهای دولتی از وزارت کار و تشکل ضد کارگری زیر مجموعه اش (خانه کارگر) گرفته تا بقیه وزارتخانه ها، دستگاههای قضائی، امنیتی، انتظامی و نظامی برای رویارویی با کارگران در روز جهانی کارگر کلاهخود و سپر و نیزه پوشیده و به خود وصل کرده اند، دستگاههای قضائی پیش دستی کرده و یک هفته مانده به اول ماه «می» برابر با ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر اقدام به احضار ۵ تن از فعالین کارگری سنجید به نامهای: شریف ساعد پناه، حبیب اله کریمی، مظفر صالح نیا، خالد حسینی و غالب حسینی و محاکمه ۸ تن از کارگران مجتمع صنعتی نیشکر هفت تپه به نامهای: عبدالرحیم بسحاق، اسماعیل بخشی، کرامت پام، سید حسن فاضلی، حسین حمدانی، عادل سماعین و رستم عبدالله زاده کرده اند.

این نوع اقدامات سرکوبگرانه که از سر ضعف و ناتوانی در برآورده نمودن مطالبات کارگران هر ساله انجام گرفته، نتوانسته اند اندک خللی در عزم و اراده طبقه کارگر ایران برای رسیدن به حقوق انسانی خود ایجاد نمایند و امسال وجود شرایط و فضای اعتراضی وسیع و توده ای در تمام سطوح جامعه و بخصوص توازن قوای کنونی طبقه کارگر، چنین تفلای بیهوده ای را به ضد خود تبدیل خواهد کرد. نه به احضار و محاکمه فعالین کارگری نه به ایجاد رعب و تهدید پیش به سوی برگزاری مراسمات شکوهمند روز جهانی کارگر انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

7 9 3 1 2 / 5
<http://www.anjomanb fk.blogfa.com>
 anjomanb fk@

بیانیه روز جهانی کارگر حزب ...

اما ما سوسیالیستهای طبقه کارگر می گوئیم قدرت طبقه کارگر "تنها در خیابانها" نیست! این نوع "انقلابیگری" کارگری به استراتژی کارگری بی ربط است! ما میگویم برعکس، بیشترین قدرت اجتماعی طبقه کارگر بدوا در کارخانه و مراکز کار و در اعتصاب و تعطیل کردن مراکز کار و چرخ تولید نهفته است. بدون رخ دادن چنین اتفاقی قدرت در "خیابانها" نیز هر چند باشکوه اما هنوز جدی و متحد کننده و موثر در تغییر تناسب قوا نیست و نخواهد بود! مارشهای "میلیونی" خیابانی در اروپا و غرب نیز این حقایق ساده را اثبات کرده اند که بدون اعتصاب سراسری و خواباندن چرخ کامل تولید، بدون افق سوسیالیسم، بدون تلاش برای کسب قدرت از سوی کارگران تحت پرچم حزب سوسیالیستی و انقلابی خود، هیچ سطحی از رژه خیابانی در این دوره و زمانه آسیبی به بورژوازی نمی رساند!

اگر کارگران از جمله در ایران در روز اول مه، چرخ تولید را بخوابانند، کلید برق را پائین بکشند، لوله نفت را ببندند، موتور اتوبوس و قطار و هویما را خاموش نگاهدارند و... نه تنها قدرت اجتماعی و طبقاتی خود را به رخ جهان خواهند کشید بلکه تناسب قوا را با سرعت تغییر خواهند داد و لرزه بر پیکر فاسد دولت و سرمایه داران انگل خواهند انداخت. یک راه بستن دست دولت در گسیل اوباش مسلح و سرکوبگر اتفاقا توسل به ابزار اعتصاب است. در این شرایط همه مجبور میشوند با احترام بیشتری به کارگر نگاه کنند و ما هم مطالبات خود را با قدرت بیشتری میتوانیم طلب کنیم و از حلقومشان بیرون بکشیم. ابهت، قدرت و رمز هر نوع پیشرفت و تجمع و مراسمهای اعتراضی و همچنین جشنهای همبستگی کارگری از نظر ما درگرو خواباندن چرخ تولید، به تعطیل کشاندن کامل چند مرکز مهم کارگری در روز اول مه و پخش این خبر مهم در ایران و جهان است، نه رضایت دان صرف به چند گرد همای یا "گلگشت" عکس گرفتنهای بدون چهره در یک بیابان و بی ربط به جامعه کارگری! این تنها مسیری خواهد بود که میشود نظام سرمایه داری و جمهوری اسلامی را حتی برای یک روز هم شده به استیصال کشاند و دست کثیف و سرکوبگرانه و ظالمانه اش را از سر طبقه کارگر و جامعه کوتاهتر کرد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران کلیه کارگران و زحمکشان و صف آزادیخواهان را فرامیخواند متحدانه به استقبال تدارک و برگزاری اول مه با شکوه در همه مراکز کارگری و شهرهای ایران بروند!

زنده باد اول مه، روز جهانی کارگران!

مرگ بر نظام سرمایه داری!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

Iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

۱۸ فروردین ۱۳۹۷

به حزب

سوسیالیست

انقلابی ایران

پیوندید

نه قومی نه مذهبی، آزادی برابری

انقلاب پرولتری و حکومت کارگری

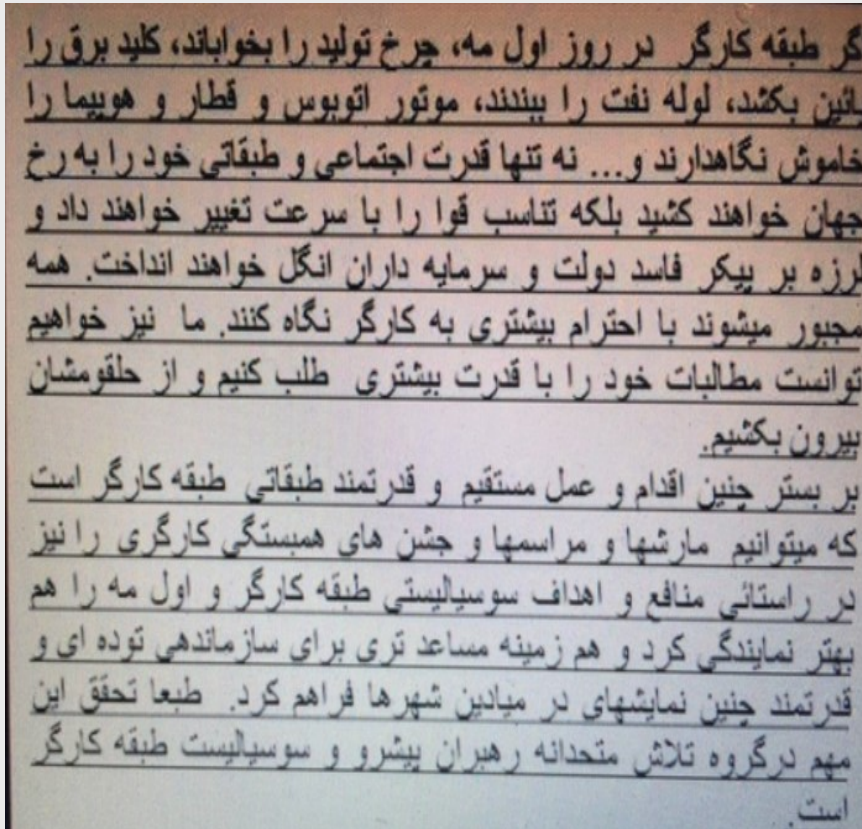
سخنگویان و ایده پردازان بورژوا، مارکسیسم و کمونیسم کارگری را متهم میکنند که مبلغ اعمال قهر و خشونت برای رسیدن به اهداف اجتماعی خویش است. واقعیت اینست که این خود نظام بورژوایی است که از بنیاد بر خشونت سازمان یافته متکی است. خشونت علیه جان و جسم انسان ها، خشونت علیه عواطف و اذهان آنها، خشونت علیه امید و تلاش آنها برای بهبود زندگی و دنیای خویش. نظام کار مزدی، یعنی اجبار هر روزه اکثریت عظیم جامعه به فروش توان جسمی خویش به دیگران برای امرار معاش، سر منشاء و چکیده کل خشونت ذاتی این نظام است. زنان، کارگران، کودکان، سالخوردگان، مردم مناطق محروم و عقب مانده تر

جهان، هر کس حقی را مطالبه میکند و علیه ستمی بلند میشود، و هر کس و همه کس که در جامعه موجود مهر تعلق به این یا آن "اقلیت" به پیشانی وی کوفته شده است، قربانی مستقیم و هر روزه خشونت عریان نظام موجود است. جنگ و مردم کشی، اساسا در پی رقابت سرمایه ها و قطب های اقتصادی، در این نظام ابعاد خیره کننده ای پیدا کرده است. تکنولوژی سلاحهای انهدام و گشتار جمعی از تکنولوژی تولید به مراتب پیشرفته تر است. زرادخانه بورژوازی در سطح بین المللی برای انهدام چندین و چندباره کل کره ارض کافی است. این نظامی است که سلاح های مخوف اتمی و شیمیایی را عملا علیه توده مردم بکار برده است. و بالاخره علاوه بر همه اینها، جامعه بورژوایی میتواند به پیشرفت های خیره کننده اش در تبدیل جنایت، قتل و تعدی و تجاوز به امری عادی و هر روزه در زندگی عموم مردم، مفتخر باشد.

آیا چنین نظامی میتواند بدون آنکه مردم کارگر و زحمتکش به زور متوسل شوند، از سر راه رهایی انسان و محو همیشگی خشونت کنار زده شود؟ در هیچ گوشه ای از تئوری کمونیسم، اعمال قهر بعنوان جزء لاینفک و ذاتی انقلاب کارگری ضروری دانسته نشده است. اما هر کس با اندک شناختی از جامعه موجود اذعان میکند که طبقه حاکم خود را با مسالمت از برابر اراده اکثریت عظیم جامعه برای تغییر نظام موجود کنار نخواهد کشید. اگر دفاع از منافع و مصالح روزمره بورژوازی وظیفه دولت و دستگاه سرکوب است. دفاع از نفس موجودیت سرمایه داری و مالکیت بورژوایی به طریق اولی فلسفه وجودی آن را تشکیل میدهد. اگر مطالبه اضافه دستمزد یا آزادی بیان در این جامعه پای دولت و پلیس و ارتش را به میان میکشد، میتوان تصور کرد که تلاش برای خلع ید اقتصادی و سیاسی از بورژوازی با چه عکس العمل و مقاومت قهرآمیزی روبرو خواهد شد. خشونت بورژوازی و دولت او علیه انقلاب کارگری، علیه اراده اکثریت عظیم مردم که زیر پرچم طبقه کارگر برای برقراری یک جامعه نوین به پا میخیزند، امری عملا اجتناب ناپذیر است.

انقلاب کارگری باید دولت بورژوایی را به زیر بکشد. مقاومت بورژوازی در برابر انقلاب و بویژه در مقابل اشتراکی شدن وسائل تولید، حتی پس از در هم شکسته شدن قدرت دولتی اش ادامه خواهد یافت. از اینرو تشکیل یک حکومت کارگری که این مقاومت را خنثی کند و فرمان انقلاب را به اجرا در بیاورد، امری حیاتی است. حکومت کارگری نیز، نظیر هر حکومت دیگر، حکومتی مافوق جامعه و طبقات نیست. حکومتی طبقاتی است. اما این حکومت، که به همین اعتبار در تئوری مارکسیسم دیکتاتوری پرولتاریا نامیده شده است، دولت اکثریت استثمار شده جامعه برای دیکته کردن حکم آزادی و برابری انسان ها به طبقات استثمارگر و فائق آمدن بر تلاش ها و توطئه های آنهاست. از نظر شکل، حکومت کارگری یک دولت آزاد است که تصمیم گیری و اعمال اراده مستقیم خود توده وسیع مردم کارگر و زحمتکش در جامعه را سازمان میدهد. حکومت کارگری بنا بر ماهیت خویش حکومتی گذرا است که با تحقق اهداف انقلاب ضرورت وجودی خود را از دست میدهد و زوال پیدا میکند.

(بر گفته از برنامه حزب سوسیالیست انقلابی ایران)

سرمایه داری ترازنامه عملی

نظام سرمایه داری مسبب و عامل بقاء کلیه مصائب گریبانگیر انسان امروز است. فقر و محرومیت، تبعیض و نابرابری، اختناق و سرکوب سیاسی، جهل و خرافه و عقب ماندگی فرهنگی، بیکاری، بی مسکنی، ناامنی اقتصادی و سیاسی، فساد و جنایت همه و همه محصولات گریزناپذیر این نظامند. سخنگویان بورژوازی در انکار این حقیقت، خاطر نشان میکنند که این مصائب را سرمایه داری ابداع نکرده است، که همه اینها مقدم بر سرمایه داری وجود داشته اند، که استثمار و تصاحب دسترنج تولید کنندگان، استبداد، تبعیض، ستمکشی زن، جهل و خرافه و مذهب و فحشاء کمابیش به قدمت خود جامعه بشری اند.

آنچه در این میان پرده پوشی میشود این واقعیت است که اولاً، همه این مصائب و محرومیت ها در این جامعه محتوا و معنای جدیدی متناسب با نیازهای جهان سرمایه داری یافته اند و هر روز از نو در متن سرمایه داری مدرن امروز، به عنوان اجزاء لایتجزای این نظام، باز تولید میشوند. منشاء فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی و ناامنی اقتصادی در انتهای قرن بیستم، نظام اقتصادی انتهای قرن بیستم است. استبدادها و دیکتاتوری های خونین، جنگها، مردم کشی ها و سرکوب و اختناق که سهم صدها میلیون انسان امروز از زندگی است، حکمت خود را از نیازها و ملزومات نظام حاکم بر جهان امروز میگیرد و به منفعی در همین جهان خدمت میکند. فروستی زن امروز در کل پهنه جهان، محصول اقتصاد و اخلاقیات قرون وسطی نیست، محصول نظام اقتصادی و اجتماعی و ارزش های اخلاقی جامعه امروز است.

ثانیاً، این بورژوازی و نظام سرمایه داری است که دائماً به سرسختانه ترین وجه با تلاش هر روزه توده های وسیع مردم در چهارگوشه جهان برای فائق آمدن بر این مشقات و محرومیت ها و عقب ماندگی ها مقابله میکند. تلاش هر روزه کارگر برای بهبود اوضاع اقتصادی و رفاهی و حقوق مدنی توده وسیع مردم با مانعی جز بورژوازی و دولت ها و احزاب و مبلغینش روبرو نیست. خیزش های توده های وسیع مردم در مناطق عقب مانده و محروم برای دخالت در سرنوشته خویش، بعنوان اولین مانع با نیروی قهریه بورژواهای محلی و بین المللی روبرو میشود. دولت، نهاد مذهب، رسانه ها و دستگاه های تبلیغاتی عظیم بورژوازی، سنت ها و اخلاقیات و نظام تربیتی و آموزشی طبقه حاکمه سازنده ذهنیت های عقب مانده، متعصب و تبعیض گر در بین توده مردم و نسلهای پی در پی است. جای تردید نیست که این سرمایه داری و بورژوازی است که سد راه نقد و تغییر جهان امروز توسط میلیون ها انسانی است که نه فقط از نظام موجود به تنگ آمده اند بلکه کمابیش خطوطی را که یک جامعه شایسته انسان باید بر طبق آن سازمان یابد شناخته اند.

امروز، در انتهای قرن بیستم، در اوج جهانی شدن سرمایه و سرمایه داری، در دل عظیم ترین انقلابات تکنولوژیکی، بشریت در یکی از خطرناکترین دوره های تاریخ خود سیر میکند. مساله بقاء فیزیکی معضل میلیون ها انسان از کشورهای فقر زده آفریقا و آسیا تا قلب پایتخت های اروپای غربی و آمریکاست. امید توسعه اقتصادی جوامع عقب مانده دیگر به تمامی به یاس مبدل شده است. رویای رشد جای خود را به کابوس دائمی قحطی و بی غذایی و بیماری داده است. در اروپا و آمریکای پیشرفته بدنبال سالها رکود عمیق اقتصادی، نوید نیم بند "رونق بدون اشتغال"، عیناً همین کابوس را جلوی دهها میلیون خانواده کارگری گرفته است. جنگ و مردم کشی در ۵ قاره بیداد میکند. عظیم ترین عقبگردهای فکری و فرهنگی در جریان است، از بالا گرفتن مجدد جهالت مذهبی، مردسالاری، نژاد پرستی، قوم پرستی و فاشیسم تا سقوط حقوق و شان فرد در جامعه و رها شدن هستی و زندگی میلیون ها مردم از کودک و پیر و جوان به دست بیرحم بازار آزاد. جنایت سازمان یافته در اغلب کشورها به یک واقعیت پابرجا در زندگی روزمره مردم و حیات اقتصادی و سیاسی کل جامعه تبدیل شده است. اعتیاد به مواد مخدر و قدرت روز افزون شبکه های جنایی تولید و توزیع آنها یک معضل عظیم و لاینحل بین المللی است. نظام سرمایه داری و اصل اصالت سود کل محیط زیست را با خطرات جدی و لطمات جبران ناپذیری روبرو ساخته است. در این میان متفکرین و سخنگویان بورژوازی حتی مدعی ارائه پاسخی در قبال این اوضاع نیستند. این واقعیت عملی سرمایه داری امروز است که آینده بسیار هولناکی را پیشاروی کل مردم جهان گرفته است.

(برگرفته از برنامه حزب سوسیالیست انقلابی)

نظام سرمایه داری مسبب و عامل بقاء کلیه مصائب گریبانگیر انسان امروز است

قوانین کار و رفاه اجتماعی

مادام که سرمایه بر حیات انسان ها حاکمیت دارد، مادام که فرد برای تامین مایحتاج خویش ناگزیر به فروش نیروی کار خود و انجام کار برای سرمایه و مالکان وسائل تولید است، مادام که نظام مزدگیری و خرید و فروش نیروی کار انسانها برقرار است، هیچ قانون کاری، هر قدر مواد و تبصره هایی به نفع کارگران در آن گنجانده شده باشد، قانون کاری به راستی آزاد و کارگری نیست. قانون کار واقعی کارگران، نفی نظام مزدی و ایجاد جامعه ای است که در آن هر کس داوطلبانه به اندازه توان و خلاقیتش در تولید وسائل زندگی و رفاه همگان شرکت میکند و به اندازه نیازش از محصولات این تلاش جمعی بهره میگیرد.

اما در عین حال، مادام و هر جا که نظام کار مزدی برقرار است، جنبش کمونیستی کارگری برای تحمیل آنچنان شرایطی به قوانین و مناسبات کار در این نظام تلاش میکند که حداکثر آسایش و رفاه ممکن و مناسب ترین شرایط کار را برای کارگران تضمین کند و طبقه کارگر و کل شهروندان را از عواقب مخرب نظام کار مزدی هرچه بیشتر مصون دارد. کمونیسم کارگری در این مبارزه همچنین برای برقراری شرایط و موازین کاری تلاش میکند که ارتقاء خودآگاهی طبقاتی و تشکل و توان مبارزاتی طبقه کارگر را به بهترین شکل ممکن تسهیل نماید.

قوانین کار و رفاه اجتماعی نظیر کلیه حقوق و وظایف شهروندان کشور باید بدون هیچ تبعیضی شامل کارگران خارجی و خارجیان مقیم کشور گردد. حزب سوسیالیست انقلابی ایران مدافع برابری کامل حقوقی همه کارگران در کشور، مستقل از تابعیت، ملیت، مذهب، جنسیت و غیره است.

رنوس مطالبات حزب سوسیالیست انقلابی در زمینه قوانین کار و رفاه اجتماعی عبارتند از :

قانون کار

۱- آزادی کامل و بی قید و شرط تشکل کارگران .

۲- آزادی کامل و بی قید و شرط اعتصاب. اعتصاب کارگری نیازمند هیچ مجوزی از جانب دولت و مقامات دولتی نیست. پرداخت حقوق کامل در ایام اعتصاب. حق برابر برای اعتصابیون برای توضیح علل اقدام خویش و پاسخگویی به اظهارات دولت و کارفرمایان از رسانه های عمومی. ممنوعیت غیر قانونی کردن موردی اعتصابات به هر بهانه، نظیر "منافع ملی و میهنی"، "شرایط اضطراری"، "شرایط جنگی" و غیره.

۳- ممنوعیت استخدام اعتصاب شکن و یا بکارگیری نیروهای نظامی و انتظامی بجای اعتصابیون در کلیه بنگاه ها، اعم از خصوصی و دولتی .

۴- حق دست از کار کشیدن برای کارگرانی که در اعتراض به برخورد و عملکرد کارفرما و عوامل او، مسائل ایمنی و یا بروز مشکلات پیش بینی نشده در محیط کار، موقتا کار را متوقف میکنند تا به اعتراض آنها رسیدگی شود .

۵- آزادی پیکت در برابر بنگاه ها. آزادی پیوستن به پیکت های کارگری برای همه مستقل از اشتغال و یا عدم اشتغالشان در بنگاه مربوطه .

۶- برقراری فوری حداکثر ۳ ساعت کار در هفته (۵ روز شش ساعته)، ۲۵ ساعت در کارهای سخت و کاهش منظم آن در فواصل ۵ ساله. احتساب زمان صرف غذا، فرصت معینی برای رفت و آمد، زمان استحمام بعد از کار، کلاس های سوادآموزی و آموزش فنی و زمان تشکیل مجمع عمومی جزو ساعات کار.

۷- تعطیلی دو روز متوالی در هفته. انتقال روزهای تعطیل در هفته به شنبه و یکشنبه برای هماهنگی با اکثر کشورهای جهان و بویژه کشورهای پیشرفته صنعتی. حداقل ۳۰ روز مرخصی سالانه. مرخصی کوتاه اضطراری بدون کسر حقوق، علاوه بر مرخصی سالانه، برای رسیدگی به مشکلات پیش بینی نشده شخصی و خانوادگی. امکان استفاده کارگران زن، به تشخیص خودشان، از دو روز مرخصی برای دوره عادت ماهانه.

۸- ممنوعیت اضافه کاری. دستمزد عادی کارگران باید در حدی باشد که هیچ کارگری از سر نیاز اقتصادی ناگزیر به تن دادن به اضافه کاری نشود.

۹- تعطیل رسمی روز اول ماه مه بعنوان روز جهانی کارگر.

۱۰- تعطیل رسمی ۸ مارس بعنوان روز جهانی زن.

۱۱- ممنوعیت هرگونه کار - مزدی، نظیر قطعه کاری و کار کنتراتی.

۱۲- تعیین حداقل دستمزد توسط نمایندگان کارگران.

۱۳- بالارفتن اتوماتیک حداقل دستمزد به تناسب تورم.

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! زنده باد آزادی، برابری، سوسیالیسم!

قوانین کار و...

۱۴- تعیین حداقل افزایش سالانه نرخ دستمزدها از طریق مذاکره جمعی نمایندگان تشکل های کارگری در مقیاس سراسری با نمایندگان سراسری کارفرمایان و دولت.

۱۵- مزد برابر برای زنان و مردن در ازاء کار مشابه.

۱۶- ممنوعیت پرداخت دستمزد جنسی و غیر نقدی. ممنوعیت تأخیر در پرداخت دستمزد. ممنوعیت هر نوع کسر دستمزد و جریمه به بهانه های مختلف. پرداخت حقوق برای غیبت های موجه، دوران بیماری و نقاهت، ایام اعتصاب و یا هر نوع توقف تولید بدلائل مختلف و یا به بهانه های کارفرما.

۱۷- ممنوعیت مرتبط کردن دریافتی کارگران به شرایط و فاکتورهایی جز نفس انجام کار (نظیر افزایش تولید، بارآوری، انضباط، حد نصاب تولید و غیره) همه دریافتی کارگران باید بطور یکپارچه بصورت مزد پرداخت شود.

۱۸- ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال.

۱۹- ممنوعیت سپردن کار سنگین به کارگران باردار و یا کارگرانی که بدلائل مشخصات فیزیکی خاص سلامتی شان در مخاطره قرار میگیرد. حق هر کارگر به امتناع از انجام کاری که از نظر جسمی و روحی برای خویش مضر ارزیابی میکند.

۲۰- ممنوعیت اخراج. پرداخت کامل آخرین حقوق دریافتی به کارگرانی که بنگاه آنها تعطیل میشود تا مقطع اشتغال به شغل جدید. موظف شدن دولت به پیدا کردن مشاغل مشابه برای کارگرانی که به دلیل تعطیلی بنگاه ها بیکار میشوند. آموزش حرفه ای جدید به هزینه دولت برای کارگرانی که حرفه و یا رشته آنها بدلیل تغییرات تکنولوژیک از دور خارج میشود.

۲۱- بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده به کار بالای ۱۶ سال بر مبنای آخرین حقوق دریافتی. پرداخت بیمه بیکاری مکفی و سایر هزینه های ضروری به کلیه کسانی که بعلل جسمی یا روانی توان اشتغال به کار ندارند.

۲۲- تقلیل سن بازنشستگی برای زنان و مردان به ۵۵ سال یا پس از ۲۵ سال سابقه کار (۱۸ سال در کارهای سخت). پرداخت حقوق بازنشستگی معادل بالاترین حقوق دریافتی در دوره اشتغال. ترمیم بیمه بازنشستگی همراه با افزایش سطح دستمزدها.

۲۳- تضمین ایمنی و بهداشت محیط کار و تقلیل مخاطرات کار به حداقل ممکن، بدون هیچ صرفه جویی، با استفاده از پیشرفته ترین تسهیلات و امکانات مورد استفاده در سطح جهان. نظارت و معاینه پزشکی منظم در برابر مخاطرات و بیماری های حرفه ای و ناشی از کار، توسط مراجع پزشکی مستقل از کارفرما، به هزینه کارفرمایان و دولت.

۲۴- بیمه کامل کارگران در مقابل صدمات و خسارات ناشی از کار، اعم از اینکه در محیط کار و یا خارج آن رخ دهد و بدون اینکه کارگر نیازی به اثبات قصور کارفرما و یا مدیریت داشته باشد. پرداخت حقوق کامل بازنشستگی به کارگرانی که در نتیجه صدمات ناشی از کار توانایی کار کردن را از دست میدهند.

۲۵- تشکیل هیات های حکمیت و حل اختلاف متشکل از افراد منتخب کارگران.

۲۶- تنظیم و اعمال مقررات داخلی کارگاه ها و واحدهای اقتصادی و تولیدی توسط نمایندگان منتخب کارگران.

۲۷- تشکیل هیات های بازرسی کارگری برای نظارت بر اجرای صحیح قانون کار در سراسر کشور و کلیه واحدها و موسسات، از جمله در خدمات خانگی.

۲۸- التزام کارفرما به مشاوره با نمایندگان کارگران در مورد هر تصمیمی که بطور اساسی روش کار، ساعات کار، محیط کار و تعداد کارگران تحت اشتغال را دستخوش تغییر میکند.

۲۹- حق نمایندگان کارگران به بازرسی دفاتر بنگاهی که در آن کار میکنند. کارفرما موظف است کلیه اطلاعات مورد نیاز کارگران در این بازرسی را در اختیار آنها قرار دهد.

قوانین کار و...

رفاه و بیمه های اجتماعی

- ۱- پرداخت بیمه بیکاری معادل حداقل دستمزد رسمی به همه افراد فاقد شغل بالای ۱۶ سال .
- ۲- پرداخت بیمه بازنشستگی دولتی، معادل حداقل دستمزد رسمی، به همه افراد بالای ۵۵ سالی که فاقد حقوق بازنشستگی هستند .
- ۳- قرار گرفتن کلیه کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال که فاقد تامین معیشتی و رفاهی از طریق خانواده میباشند تحت تکفل دولت .
- ۴- طب و خدمات بهداشتی و پزشکی رایگان، مناسب، و در دسترس برای همه. معاینه منظم و اکسیناسیون کامل کودکان. تضمین برخورداری همه کودکان از یک رژیم غذایی کافی و مناسب مستقل از سطح درآمد خانواده، منطقه و محل اقامت و غیره. ریشه کن کردن بیماری های اپیدمیک و عفونی ناشی از عدم سلامت محیط زیست، معاینه منظم همه شهروندان در برابر بیماری های قلبی، سرطان های رایج و بیماری هایی که تشخیص به موقع آنها در درمان و تخفیف عوارض آنها حیاتی است. گسترش و بهبود جدی سطح بهداشت عمومی، اطلاعات پزشکی و بهداشتی عامه. گسترش و سازماندهی امکانات پزشکی و درمانی به نحوی که دسترسی فوری به طبیب و دارو و درمان برای کلیه ساکنین کشور آسان باشد .
- ۵- آموزش عمومی اجباری و رایگان تا سن ۱۶ سالگی. آموزش عالی (دانشگاهی، تخصصی) رایگان و در دسترس برای همه متقاضیان. پرداخت کمک هزینه کافی به دانشجویان. ریشه کن کردن بیسوادی و رشد دائمی سطح سواد و اطلاعات علمی و فنی اهالی کشور. آموزش حق همه است و دسترسی افراد به آموزش و دوره های آموزشی باید کاملاً از سطح درآمد خانواده مستقل باشد .
- ۶- تامین و تضمین مسکن مناسب، از نظر فضا، بهداشت و ایمنی و خدمات شهری (برق، آب گرم و سرد، آشپزخانه، حمام و دستشویی داخل ساختمان، وسایل تهویه و گرما، امکان اتصال به شبکه های تلفنی و تلویزیونی و دسترسی به خدمات عمومی محلی) برای همه. هزینه مسکن نباید از ۱۰ درصد درآمد فرد یا خانواده بیشتر باشد و مابقی هزینه، در صورت لزوم باید توسط سوبسید دولتی تامین گردد. بی مسکنی و یا اجبار افراد به زندگی در مسکن پائین تر از استانداردهای مصوب، غیر قانونی است و مراجع دولتی موظف به فراهم کردن فوری مسکن مناسب برای کلیه شهروندان هستند .
- ۷- ایجاد موسسات خدماتی ویژه در سطح محلی و در مجتمع های مسکونی به منظور کاهش بار کار خانگی و تسهیل شرکت بیشتر همه مردم در فعالیت های اجتماعی، نظیر شیرخوارگاه، مهد کودک، غذاخوری ها و سلف سرویس های عمومی، رختشویخانه های مدرن و غیره .
- ۸- ایجاد تسهیلات ورزشی و هنری و فرهنگی رایگان (ورزشگاه، سالن ها و کارگاه های نمایش، کتابخانه، و غیره)، و اختصاص مربیان و آموزگاران کافی در سطح محلی .
- ۹- ایجاد تسهیلات لازم برای شرکت فعال معلولین و افراد دارای نقص عضو در کلیه شئون زندگی اجتماعی. ایجاد تسهیلات و تجهیزات ویژه معلولین در اماکن عمومی، معابر، مجموعه های مسکونی و غیره. تامین و پرداخت هزینه وسائل و ابزارهای فنی و کمکی ضروری برای تسهیل زندگی روزمره افراد دارای نقص عضو .
- ۱۰- ایجاد تسهیلات و موسسات خدماتی برای رفع نیازهای ویژه سالمندان و بهبود کیفیت زندگی آنان. ایجاد امکانات و تسهیلات لازم برای ادامه شرکت فعال و خلاق سالمندان در زندگی اجتماعی .
- ۱۱- تامین شبکه اتوبوسرانی و متروی درون شهری رایگان .
- ۱۲- ایجاد کلیه تسهیلات شهری (برق، آب، تلفن، مراکز آموزشی و پزشکی و فرهنگی و غیره) در کلیه مناطق روستایی و از میان بردن تفاوت رفاهی شهر و روستا.

(بر گرفته از برنامه حزب سوسیالیست انقلابی ایران)

باز تکثیر نشریه سوسیالیسم امروز شماره ۴۴

iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

۰۰۳۳۷۵۸۰۷۸۴۱۰ / ۰۰۴۷۹۲۸۳۱۳۷۶ / ۰۰۴۶۷۶۲۳۴۹۶۸۳

پیام واقعی روز جهانی کارگر،

نه اصلاح طلبانه، طبقاتی و سرنگونی طلبانه است!

سلام زیجی

مهمی، بجز چند "تکلیف طبقاتی" را انجام نداده ایم. در چنین حالتی میتوانست در حیطه یک اول مه بی ضرر به حال بورژوازی، اول مه ی که حتی بورژواها و احزابشان نیز می آیند "راهپیمائی" میکنند و پلانتفرم های خود را در تریبون اول مه نیز تبلیغ میکنند باقی بماند، چنانچه متاسفانه در بخش مهمی از جهان امروز و به دلیل نقش منفی اتحادیه های کارگری و بورژوازی "اصلاح طلب"، به دلیل حضور جریانات دست راستی و کمونیسم پوپولیستی و بورژوائی، به دلیل خلا افق و آرمان و احزاب سوسیالیستی-انقلابی و کمونیستی - کارگری، روز جهانی کارگران چنین موقعیتی پیدا کرده است. اما اگر درست عمل شود، روز کارگر اتفاقاً میدانی است برای تدارک رفع واقعی بخش زیادی از همین کمبودها و خلا های بسیار ویرانگر و بیرون آمدن از تاریکی که بورژوازی خلق کرده است!

در ایران، جمهوری اسلامی، به عنوان یک دولت ضد کارگری تمام عیار بورژوائی، سی و نه سال تمام است از مجرای سرکوب قهر آمیز و به گرو گرفتن حق تشکل یابی و آزادی عمل و نان سفره بی رونق طبقه کارگر توانسته بقای ننگین خود را حفظ کند، توانسته است با سرکوب و گرسنه نگاهداشتن مستمر این طبقه زمینه برای یورش به کل جامعه را نیز فراهم نماید. این رژیم، از روزاول، قبل از تحریم، در زمان تحریم، و بعد از پایان تحریم اقتصادی یک منطق داشته و خواهد داشت: برای بقای خود و برای سود آوری و گسترش و تقویت مناسبات ظالمانه سرمایه داری در ایران هیچ راهی جز تداوم سرکوب و تحمیل نیروی کار ارزان و پائین ترین سطح دستمزد به طبقه کارگر ندارد! کودکان کار و خیابانی و تن فروشی و بیکاری و اعتیاد و خودکشی کارگران و مرگ و میر هر روزه در محل کار و غیره، که گریبان دهها میلیون انسان را گرفته است، همه زائده و از مفروضات و نیازمندیهای بقای حاکمیت و تداوم سرمایه و جمهوری اسلامی است.

این رژیم، رژیم جنایت و شلاق و نماد سرکوب و وحشیگری علیه طبقه کارگر از همان دوره کشتار کارگران نفت و اعدام جمال چراغ ویسی و عبدالله بیوسه و به رگبار بستن کارگران خاتون آباد و به قتل رساندن ریاحی، جاویدی، مهدوی و مومنی و حمله مسلحانه به مراسمهای روز کارگر و بازداشت و شکنجه برگزار کنندگان اول مه ها و همچنین در بند نگاه داشتن و کشتن آنها در زندانها است. طبقه کارگر ایران نه تنها این جنایتهای زنجیره ای و متداول ۴۰ ساله در حق به خود را فراموش نخواهد کرد، که اولین پیش شرط باز گرداندن احترام و آزادی به خود را سرنگونی همه بساط این نظام وحشی و

اعتراضات جهانی روز کارگر و جشنهای همبستگی اول مه بدون هیچ تردیدی باید "نه" گفتن آشکار و قوی به همه اجزا نظام سرمایه داری، دولتها و احزاب شان، ایدئولوژی، مذاهب، ملیت و آرمان و فرهنگ و سنن و اخلاقتان باشد! اول مه ی که در آن بر ضرورت نظام سوسیالیستی تاکید نگردد، میرمیت سرنگونی قهرآمیز و انقلابی نظام طبقاتی حاکم بر پرچمش حک نخورده باشد، اول مه واقعی طبقه کارگر نیست!

اول مه جنبش ما، حتی نباید در قالب صرف انجام "یک تکلیف طبقاتی" صورت بگیرد و یا آنرا جشن بگیریم. بر عکس عادات صورت گرفته و "روتین"، هدف تنها سازماندهی صرف چند اعتراض و اعتصاب و یا دادن چند بیانیه نیز نیست! چنانچه همه این اتفاقات و تلاشها و مبارزات به اتحاد و آگاهی و آمادگی طبقه و گسترش قدرت مبارزه طبقاتی کارگر منجر نگردد، چنانچه نتوانیم حداقلی از تناسب قوا را به نفع خود تغییر دهیم، و با این چشم انداز به میدان نیاییم که نسبت به سال پیشتر پتانسیل و زمینه سازیهای بهتری را برای تدارک و سازماندهی انقلاب کارگری و سرنگونی دولتهای طبقاتی حاکم بورژوائی کمک کرده باشیم،...، بنظر من مارشها، اعتراضات، اعتصابات و مراسمهای اول مه نمی تواند در راستائی باشد که در مفهوم آن و بر پرچم سرخ رنگ آن نقشه بسته است.

بدون چنین انتظار و چشم انداز و تلاش عملی ای دوبار راه رفتن دور همان دایره باطل خواهد بود که نظام سرمایه داری برای ما تعریف نموده، و نه تنها هیچ خطری از آن متوجه خودش نمیبیند، که در خیلی موارد از آن تریبون و موقعیت نیز به نفع خود بهره گرفته است و از جمله هذیان "اصلاحات" و "بهبتر" کردن سرمایه داری و دولتهایش را شیپور زده است. روشن است که بحث این نیست که در روز اول مه سرمایه داری را سرنگون کنیم. اما اول مه باید در بعد جهانی و صداها میلیونی چنین اهداف و صدا و پیام و آمادگی طبقاتی - سوسیالیستی را حداقل در صفوف خول خفته میلیاردی جنبش و طبقه خود بیدار کند و به میدان بیاورد! و این امر بنیادی و وظیفه فوری هر کمونیست و سوسیالیست و فعال کارگری و احزاب و جنبشی است که خود در بستر و بازیهای همین نظام طبقاتی و دولتهای سرمایه داری غرق نشده باشند!

تکرار سیاست و اهداف و سنتهای پیشین ناظر بر بیشتر اول مه ها در اقص نقاط جهان بنظر من سم است برای آرمان و اهداف سوسیالیستی-کارگری! چنانچه پروسه و روز اول مه و پیامدهای آن چرخ پیشرفت و مسیرپیروزی کارگر و نابودی نظام های حاکم را هموارتر نکند مانند سابق کار

پیام واقعی روز جهانی...

→
ضد کارگری میدانند. تلاش مستمر برای ایجاد آمادگی طبقه به هدف سرنگونی جمهوری اسلامی، با اتکا به خود و تدارک ملزومات قهر انقلابی جنبش و جامعه تشنه آزادی و برابری، با اتکا به سازماندهی صف مستقل و متحد طبقاتی مان و پای فشاری هر روزه بر ضرورت برقراری نظام سوسیالیستی، باید آنرا به سر انجام رساند.

این حکومت با عقب نشانیدن کارگر به گود نابودی، توانسته در این چهار دهه از طریق چیدن دسترنج کارگر و مردم زحمتکش و دزدیدن

حقوقهای آنها، بقای خود و دستگاه عریض و طویل سرکوب و تروریست و آدمکشی اش را در ایران و منطقه تامین کند. سرنگونی چنین نظام ضد کارگری و جنایتکاری و وظیفه محوری و فوری کمونیستها و طبقه کارگر و حزب سوسیالیست انقلابی ایران است. تنها با به میدان آمدن طبقه کارگر آن مملکت، و با بدست گرفتن پرچم ورهبری کمونیستی و سرنگونی طلبانه و خیز بر داشتن برای کسب قدرت سیاسی و دولتی میتوانیم چرخ زندگی جامعه ایران را به نفع کارگر و صف آزادیخواهی به گردش در آوریم. نه امید بستن به دولتها، شخصیتهای جانی و جناحهای مختلف درون و بیرون این رژیم و دیگر سناریوهای دست راستی و یوپولیستی!

پیام واقعی روز جهانی کارگر، نه اصلاح طلبانه، طبقاتی و سرنگونی طلبانه است!

No Comments / مقالات / ساعت By Socialism Imroz /

سلام زیجی

اعتراضات جهانی روز کارگر و جشنهای همبستگی اول مه بدون هیچ تردیدی باید "نه" گفتن آشکار و قوی به همه اجزا نظام سرمایه داری، دولتها و احزاب شان، ایدئولوژی، مذاهب، ملیت و آرمان و فرهنگ و سنن و اخلاقشان باشد! اول مه ی که در آن بر ضرورت نظام سوسیالیستی تاکید نگردد، میرمیت سرنگونی قهرآمیز و انقلابی نظام طبقاتی حاکم بر پرچمش حک نخورده باشد، اول مه واقعی طبقه کارگر نیست!

حقوقهای آنها، بقای خود و دستگاه عریض و طویل سرکوب و تروریست و آدمکشی اش را در ایران و منطقه تامین کند. سرنگونی چنین نظام ضد کارگری و جنایتکاری و وظیفه محوری و فوری کمونیستها و طبقه کارگر و حزب سوسیالیست انقلابی ایران است. تنها با به میدان آمدن طبقه کارگر آن مملکت، و با بدست گرفتن پرچم ورهبری کمونیستی و سرنگونی طلبانه و خیز بر داشتن برای کسب قدرت سیاسی و دولتی میتوانیم چرخ زندگی جامعه ایران را به نفع کارگر و صف آزادیخواهی به گردش در آوریم. نه امید بستن به دولتها، شخصیتهای جانی و جناحهای مختلف درون و بیرون این رژیم و دیگر سناریوهای دست راستی و یوپولیستی!

طبقه کارگر ایران میتواند و باید دست این جنایتکاران را از سر خود و جامعه قطع کند. پیش شرط این مهم اتحاد و خود آگاهی طبقاتی بیش از پیش کارگران به منافع طبقاتی خود، پیش شرط آن درس گرفتن واقعی از سال ۵۷، دوری جستن از سیاستهای خلق گرایانه و یوپولیستی و همه با هم چپ ۵۷ها است. پیش شرط آن انتخاب احزاب مانند حزب سوسیالیست انقلابی و برداشتن پرچم و پراکتیک انقلابی، "قهر آمیز" و متحدانه مارکس و سیاست سوسیالیستی است!

در روز اول مه در ایران میتوان با چنین پرچم و پیامی، و از طریق عملی کردن اعتصابات کارگری و خواباندن چرخ تولید و گردهماییهای گسترده در میادین شهرها، نه تنها جامعه ایران که کل جهان را متوجه و متأثر از قدرت متحد و مطالبات رادیکال کارگری و ویژگیهای اول مه سوسیالیستی بکنیم!

در روز جهانی کارگر همه انسانهای آزادیخواه و مبارز را به حمایت از مطالبات کارگران و پیوستن به صف طبقه ی که جهان را میسازد، اما خود جز محرومترین بخش این جهان وارونه است، فرامیخوانیم!

زنده باد صف متحد طبقاتی کارگران!
زنده باد اول ماه مه!

نابود باد نظام ظالمانه و فاسد سرمایه داری
مرگ بر جمهوری اسلامی ایران!
بیست و پنجم فروردین ۱۳۹۷
چهاردهم آوریل ۲۰۱۸
s_zijji@yahoo.se

ما فقط برای یک پیروزی سوسیالیستی مبارزه میکنیم!

بدون پیروزی سوسیالیسم هیچ اعتراض و "انقلابی" به نفع طبقه کارگر و اکثریت جامعه تمام نخواهد شد!

سلام زیجی

S_zijji@yahoo.se

کارگران، زنان، جوانان، مردم مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف کارگران و سوسیالیستها، و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید! این حزب، حزب شما است! حزب سوسیالیست انقلابی را به جامعه معرفی کنید و در حمایت از آن در شکل محافل و دستجات مختلف خود را سازمان بدهید، خود را با رهبری حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم با ما در تماس باشید.
iransocialist2017@gmail.com

نه شاه نه شیخ، نه قومی نه مذهبی، نه ملی اسلامی ها، نه فدرالیست چی ها، نه اسلام مجاهدینی، نه سیستم رعیت پروری پادشاهی، مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم! زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

زنده باد اعتصابات کارگری!

روز جهانی کارگر روز اعتراض به استثمار و جنایت علیه کودکان نیز است!

عزیز عبدالله پور

کنوانسیون حقوق کودکان: از ماده یکم: کودک به همه انسان های زیر ۱۸ سال اطلاق می شود. ارزش کودک بطور کامل برابر ارزش یک انسان است.

از مواد نوزده هم و سی و چهارم: کودک حق دارد که در مقابل خشونت فیزیکی و روحی و هم چنین بد نگهداری شدن محافظت شود. کودک حق دارد در مقابل تعدی و تجاوز جنسی و هم چنین مورد بهره برداری گرفتن در فحشا و پورنوگرافی محافظت شود. از ماده هیجدهم: مسئولیت اولیه تربیت کودک با والدین است، اما دولت ها باید از والدین حمایت کنند و مراقبت از بچه ها را بهبود بخشند. از ماده پنجم: کودک حق دارد زنده بماند و رشد کند.

این حرف ها خیلی شیرین، جالب و خیلی "انسانی" هستند و اما در مورد کار کودکان که شامل کار در کارخانه، نساجی ها، معدن ها، روسپی گری اجباری در این جامعه کاپیتالیستی برای زنده ماندن خود و خانواده هایشان، کشاورزی، کمک کردن به خانواده در کار و تهیه غذا، آب و دارو برای خانواده.

البته امروز تروریست ها و دولت ها شغل جدیدی برای کودکان پیدا کرده اند و آن بردن کودکان به میدان جنگ است. امروز تحمیل تن فروشی کودکان خیلی معمول شده است که البته این در دوران های گذشته نیز وجود داشته است، اما فکر نمی کنم باندازه امروز بوده باشد. برای نمونه امروز در کشورهای تایلند و ویتنام و و تن فروشی کودکان زیر ۱۸ سال علنا در جریان است و رواج دارد که به همین دلیل پولداران، پدوفیل ها (بچه بازان) و گردشگران جنسی و فیلم سازان پورنوگرافی از کشورهای اروپا و آمریکا به این کشور ها می روند و کودکان را می خرند و به آنها تجاوز جنسی می کنند و از آنها فیلم پورنو می سازند و به بازار آزاد در اینترنت می فروشند. از ماده سوم: خیر و مصلحت کودک روح کل این کنوانسیون است. واقعا که درست می گویند که خیر و مصلحت در این است که صدایش را در نیاوریم که آیا در چند کشور عقب مانده آسیا چه میگذرد اما فراموش می کنند که بیشترین تجاوز های جنسی به کودکان در کلیسا ها و مدارس مذهبی اسلامی رخ می دهد که بنا به آمار سالیانه فقط در آمریکا ۲۰۰ هزار شکایت به کشیشان بخاطر تجاوز جنسی به کودکان می شود. (در تمام کشور ها به کلیسا ها و مساجد سالیانه دولت ها از مالیاتی که کارگران و زحمتکشان به دولت می پردازند به آنها می پردازند که آنها به مغز شوئی کودکان و تجاوز جنسی به کودکان ادامه بدهند.) واقعا شرآور است. خلاصه، بر اساس آمار سازمان جهانی کار (ILO) سالیانه ۳۵۰ میلیون کودک ۵ تا ۱۴ ساله در جهان محروم از کودکی می شوند. طبق این آمار ۱۲۰ میلیون نفر از آن ها وارد بازار کار آزاد شده و مشغول به کار تمام وقت هستند. ۶۱ درصد این کودکان در آسیا، ۳۲ درصد در آفریقا و ۷ درصد در آمریکای لاتین زندگی می کنند. قاچاق انسان که

دوباره متوجه شدیم که در کشور های عقب مانده با دولت های فاشیست مذهبی اسلامی بخصوص به استثمار گرفتن کودکان جایزه نوبل را از آن خود می کنند، و برای کودکان نه جای خندیدن، خوشگذراندن با دوستان و خانواده هایشان، نه وقت به مدرسه رفتن، فوتبال بازی کردن با رفقای خود را ندارند و نه شنا کردن، در این جهان برای کودکان جایی برای دوچرخه سواری کردن و سینما رفتن، موسیقی یادگرفتن، اسب سواری کردن و حتی یک لبخند شادی باقی نمی ماند.

ایران: براساس آمار بیش از ۲۰ هزار نفر کودک کار در تهران تأیید شده است. در آمار تخمینی سازمان جهانی کار در سال ۱۹۹۵ (بیش از ۷۱/۴ درصد کودکان بین ۱۰ تا ۱۴ سال در ایران از لحاظ اقتصادی فعال هستند.

کارگران و زحمتکشان دیگر نباید این همه فشار و بی عدالتی بر کودکان را بپذیرند و بنظر من اولین پیام امسال اول ماه مه روز جهانی کارگر باید این باشد که ما برای کودکان یک زندگی بهتر را می خواهیم. طبقه کارگر و پیشروان سوسیالیست آن طبقه خواهان پایان دادن به هر گونه استثمار و جنایت و بی حرمتی به کودکان هستند، و برای پایان دادن به آن مبارزه می کنیم.

دست دولت، سرمایه داری، مافیا و مذهب از سرکودکان کوتاه!

بیانیه روز کارگر جمعی از کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز

کارگران گروه ملی فولاد اهواز :
یازده اردیبهشت روز جهانی کارگر، روز همبستگی و اتحاد ما
برای رسیدن به همه مطالباتمان است

روز جهانی کارگر در حالی فرامیرسد که از گوشه و کنار کشور، ندای حق طلبی و فریاد اعتراض کارگران به گوش میرسد و جنبش ها و مبارزات کارگری به شکل ها و شیوه های جدیدی در حال بروز و نمود است.

در جوامع صنعتی و پیشرفته، کارگر به عنوان ابزاری ارزشمند و سرمایه ای اثرگذار در تولید، توسعه و پیشرفت تلقی میگردد اما در کشور ما بواسطه وجود خلأهای قانونی و نبود سندیکاهای مستقل کارگری، همواره کارگر مورد فشار، ظلم و سوءاستفاده های ابزاری کارفرمایان قرار میگیرد.

کارگر و نیروی مولد در مناسبات اقتصادی و در سیاستگذاری های کلان تولید و اشتغال؛ جایگاه و پایگاهی نداشته و قوانین حاکم بر جامعه تنها تأمین کننده منافع کارفرما بوده و هست. وجود همین قوانین ظالمانه؛ سالهاست که فقر و نکبت و گرسنگی را بر کارگر تحمیل کرده و هر سال سفره او کوچک و کوچک تر میشود.

باوجود آنکه بیش از نیمی از جمعیت آماری کشور به جامعه کارگری تعلق دارد اما نبود قوانین حمایتی، مناسبات حاکم و سیاسی کاری های موجود و نیز نفوذ کارفرمایان در مراکز تصمیم سازی و تصمیم گیری، موجب شده تا تقابل کارگر و کارفرما سالها ادامه یافته و پایانی برنی- مشکلات کارگر وجود نداشته باشد و به همین دلایل ذکر شده همواره اراده و حاکمیت کارفرمایان بر سرنوشت کارگر حکمفرما بوده و روز به روز بر شکل گیری بسترهای ناامن در روابط بین کارگر و کارفرما افزوده شده است.

در چنین شرایطی کارگر تنها ابزار موجود برای بیان مشکلات خود را در اعتراض و برگزاری تجمعات صنفی مبینند اما در کمال تأسف شاهدهیم که کارگر از همین حق ابتدایی خود هم برخوردار نیست و در صورت اقدام به اعتراض با انواع روشهای خشونت و سرکوب اعم از تهدید به اخراج؛ احضار به مراکز امنیتی و قضایی؛ بازداشت و بازجویی های طولانی و در برخی موارد حتی با شکنجه مواجه میشود.

کارگر هیچگاه بدنبال هرج و مرج نبوده و نیست اما هنگامی که مبینند نه تنها منافعش تأمین نگردیده بلکه حقوق خود را هم از دست رفته و ضایع شده مبینند؛ چاره ای جز دست کشیدن از کار، اعتراض و مبارزه برایش باقی نمی ماند.

در این مبارزه علیه ظلم و تبعیض آنچه که اهمیت دارد این است که کارگر باید به این باور برسد که بدون اتحاد و یکپارچگی، راهی دشوار و طولانی در رسیدن به اهداف خود پیش رو دارد و بدون این اتحاد بسیار بسیار آسیب پذیر و شکننده خواهد بود.

دستمزدهای ناعادلانه باعث بروز مشکلات و دشواری های فراوان در معیشت کارگر شده اند دقیقاً از همین نقطه ضعف یعنی نبود اتحاد و انسجام بین کارگران سراسر کشور و تشکل های کارگری استفاده کرده و هر سال میخ دیگری بر تابوت زندگی کارگر می کوبند.

نقطه آغازین ایجاد پیوستگی و اتحاد کارگران، برقراری ارتباط های مستقیم بین کارگران صنوف و صنایع مختلف کشور برای استفاده از تجارب مثبت بدست آمده از اعتراضات کارگری و پرهیز از اشتباهات صورت گرفته و کمک به یکدیگر است.

امروز تنها راه مقابله با مظالمی که بر جامعه کارگری می رود فقط اتحاد بین کارگران سراسر کشور است.

قدرت و توان ما برای ایستادگی در برابر زورگویان و سرمایه داران زیرپرست؛ با یکپارچگی و بهم پیوستگی مان بیشتر و بیشتر خواهد شد.

اول ماه ماه، یازده اردیبهشت روزی است که همه ما کارگران همصدا و همنا پای مطالبات خود و ایفای نقش در تعیین سرنوشت مان محکم و استوار بایستیم تا به نتیجه مطلوب برسیم.
۱۷ اردیبهشت.

نشریه شنبه ها**منتشر میشود**

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشار**مقالات در نشریه****سوسیالیسم امروز:**

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

LONG LIVE 1 MAY

(۱۳۹۷-۲۰۱۸)

**زنده باد اول مه سوسیالیستی!
زند باد اول مه ضد سرمایه داری!**

در غیاب ناظر بودن اهداف، پرچم و افق سوسیالیسم انقلابی، در غیاب اعلام انزجار از نظام کار مزدی و کیفرخواست علیه نظام طبقاتی بورژوازی حاکم، در غیاب پای فشاری بر ایجاد فوری یک جامعه سوسیالیستی، ماهیت و واقعیت پیام محوری روز اول مه، روز جهانی طبقه کارگر، در جهت منافع کارگران و زحمتکشان نخواهد بود!

روز جهانی کارگر و ضرورت اتحاد و همبستگی طبقاتی رهبران عملی و سوسیالیست جنبش کارگری و صف کارگران، زحمتکشان و آزادیخواهان!

اتحاد علیه نظام ظالمانه سرمایه داری و جمهوری اسلامی!
اتحاد برای گرفتن فوری حق ۵ میلیون تومان حداقل دستمزد سال ۹۷، و اعلام لغو تصمیم ضد کارگری دولت و شورایی عالی کار!
اتحاد برای گرفتن بیمه بیکاری، علیه اخراج کارگران، مجرم اعلام کردن عدم پرداخت فوری دستمزد معوقه کارگران! و اعلام انزجار از حضور و دخالت سرکوبگرانه نیروی مسلح در مراکز کارگری و تجمعات اعتراضی!
اتحاد برای گرفتن و تحمیل حق ایجاد شکل کارگری مستقل از دولت، حق برخورداری از اعتراض و اعتصاب بدون قید و شرط، و حق فعالیت سیاسی و متحزب شدن!
اتحاد حول مطالبه دستمزد برابر برای زنان و مردان! و لغو جدا سازیها بر حسب جنسیت!
اتحاد حول آزادی فوری زندانیان سیاسی و فعالین کارگری! و اعلام انزجار از مجازات اعدام!
اتحاد برای ایجاد صف مستقل طبقاتی و آزادیخواهانه در مسیر سرنگونی نظام بورژوا-اسلامی حاکم، و پای فشاری بر تحقق آلترناتیو سوسیالیستی!
اتحاد برای اعلام انزجار از طرحهای ضد کارگری و ضد انقلابی اعم از شوونیستی، سلطنتی، فدرالیستی، مذهبی و قومی و سناریو سیاهی!

زنده باد اول مه روز جهانی طبقه کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!
حزب سوسیالیست انقلابی ایران

فروردین ۱۳۹۷ - آوریل ۲۰۱۸

یک رکن بسیار مهم پیروزی جامعه ای که خواهان آزادی و برابری و رفاه و امنیت است توجه جدی به سیاستهای رادیکال، شفاف، بدون تعارف و بدون توسل به رویکرد فاسد دیپلماسی بازی با "توده ها" و دنیای سیاست، از جانب احزاب سیاسی و نویی مانند حزب سوسیالیست انقلابی ایران است.

این حزب را به عنوان حزب راستین طبقه کارگر، حزب واقعی آزادی زن، حزب جوانان انقلابی، و حزب سازمانده و رهبر جنبش ما برای سرنگونی قهر آمیز جمهوری اسلامی و کلیت نظام فاسد سرمایه داری، استقرار آزادی، برابری و یک نظام سوسیالیستی در آینده بعد از نابود کردن این رژیم جهل و جنایت باید شناخت و به آن پیوست (س-ز)

اخراج و بیکار سازی موقوف!